

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2010/13/EU IRÁNYELVE

(2010. március 10.)

a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv)

(kodifikált változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) ⁽²⁾ több alkalommal jelentős mértékben módosították ⁽³⁾. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett irányelvet kodifikálni kell.
- (2) Az audiovizuális médiaszolgáltatások határokon át történő nyújtása különböző technológiákkal az egyik módszer, amellyel az Unió célkitűzései elérhetők, ezért bizonyos intézkedések szükségesek a nemzeti piacokról egy közös produkciós programra és terjesztési piacra való átmenet engedélyezéséhez és biztosításához, valamint a

tisztességes verseny feltételeinek biztosításához, az audiovizuális médiaszolgáltatások közérdekben betöltött szerepének sérelme nélkül.

- (3) Az Európa Tanács elfogadta a határokat átlépő televíziózásról szóló európai egyezményt.
- (4) Figyelemmel az audiovizuális médiaszolgáltatások fogyasztókhöz való eljuttatására vonatkozó új technológiákra, a televíziós műsorszolgáltató tevékenység folytatására vonatkozó szabályozásnak figyelembe kell vennie a strukturális változásoknak, az információs és kommunikációs technológiák („IKT”) elterjedésének és a technológiai fejlődésnek az üzleti modellekre, – különösen a kereskedelmi műsorszolgáltatás finanszírozására – kifejtett hatását, valamint biztosítani kell az európai információs technológiák, médiaágazatok és szolgáltatások versenyképességéhez szükséges optimális feltételeket és jogbiztonságot, továbbá a kulturális és nyelvi sokszínűség tiszteletben tartását.
- (5) Az audiovizuális médiaszolgáltatások ugyanúgy kulturális, mint gazdasági szolgáltatások. E szolgáltatások külön szabályozását indokolja, hogy növekszik jelentőségük a társadalom és a demokrácia számára – különösen azáltal, hogy biztosítják a tájékozódás szabadságát, a vélemények sokszínűségét és a médiapluralizmust –, valamint az oktatás és a kultúra számára.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2009. október 20-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2010. február 15-i határozata.

⁽²⁾ HL L 298., 1989.10.17., 23. o. A jogi aktus eredeti címe: „a Tanács 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról”.

⁽³⁾ Lásd az I. melléklet A. részét.

(6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy az Uniónak az említett szerződés egyéb rendelkezései alá tartozó tevékenysége során, különösen kulturális sokszínűségének tiszteletben tartása és támogatása érdekében figyelembe kell vennie a kulturális szempontokat.

- (7) Az Európai Parlament a dohai fordulóra és a WTO miniszteri konferenciákkal kapcsolatban a 2005. december 1-jei ⁽¹⁾ és 2006. április 4-i állásfoglalásban ⁽²⁾ felhívott arra, hogy az olyan alapvető közszolgáltatásokat, mint az audiovizuális szolgáltatások, vegyék ki a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (General Agreement on Trade in Services, GATS) tárgyalási forduló keretében történő liberalizáció hatásköréből. A 2006. április 27-i állásfoglalásban ⁽³⁾ az Európai Parlament támogatta a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezményt, amely különösen kimondja, hogy „a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások mint identitás-, érték- és jelentéshordozók egyaránt gazdasági és kulturális természetűek, ezért nem kezelhetők úgy, mintha csupán kereskedelmi értékük lenne”. A kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény megkötéséről szóló, 2006. május 18-i 2006/515/EK tanácsi határozat ⁽⁴⁾ az egyezményt a Tanács nevében jóváhagyta. Az egyezmény 2007. március 18-án lépett hatályba. Ezen irányelv tiszteletben tartja az egyezményben meghatározott elveket.
- (8) A tagállamok számára alapvető minden olyan magatartás megelőzése, amely káros lehet a televíziós adások áramlásának és kereskedelmének szabadságára, vagy amely elősegítheti erőfölény kialakulását, amely viszont a televízió közvetített információ és az egész tájékoztatási szektor pluralizmusának és szabadságának korlátozásához vezetne.
- (9) Ez az irányelv nem érinti a meglévő vagy jövőbeni uniós harmonizációs rendelkezéseket, különösen a fogyasztók, valamint a kereskedelmi ügyletek és a verseny tisztaságának védelmével kapcsolatos kötelező követelmények teljesítését.
- (10) A hagyományos audiovizuális médiaszolgáltatások – például a televízió – és a fejlődőben lévő lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások jelentős foglalkoztatási lehetőségeket kínálnak az Unióban, különösen a kis- és középvállalkozások körében, és ösztönzik a gazdasági növekedést és a befektetéseket. Tekintettel az azonos versenyfeltételek és a valódi európai audiovizuális médiaszolgáltatási piac fontosságára, az audiovizuális médiaszolgáltatások piaca átláthatóságának és kiszámíthatóságának biztosítása, valamint az alacsony belépési korlátok elérése érdekében figyelembe kell venni a belső piac alapelveit, így a szabad versenyt és az egyenlő bánásmód elvét.
- (11) A versenytorzulások elkerülése, a jogbiztonság javítása, a belső piac megvalósításának elősegítése és az egységes információs térség kialakulásának megkönnyítése érdekében szükséges, hogy minden audiovizuális médiaszolgáltatásra – a televíziós műsorszolgáltatási (lineáris audiovizuális médiaszolgáltatások) és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra (nem lineáris audiovizuális média-
- szolgáltatások) – legalább alapvető szintű összehangolt szabályok vonatkozzanak.
- (12) A Bizottság az európai audiovizuális politika szabályozásának jövőjéről 2003. december 15-én közleményt fogadott el, amelyben hangsúlyozta, hogy az ágazat szakpolitikai szintű szabályozásában mind jelenleg, mind a jövőben védelmet kell biztosítani egyes közérdekeknek, például a kulturális sokszínűségnek, a tájékozódáshoz való jognak, a médiapluralizmusnak, a kiskorúak és a fogyasztók védelmének, a nyilvánosság fokozott tudatosabbá tételének, valamint a médiatudatosság növelésének.
- (13) A Tanács és a tagállamok kormányai Tanács keretében ülésező képviselőinek a közszolgálati műsorszolgáltatásról szóló, 1999. január 25-i állásfoglalása ⁽⁵⁾ újból megerősítette, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatás feladatának ellátása megköveteli a technológiai fejlődés előnyei kiaknázásának folytatását. A magán- és közszolgálati audiovizuális médiaszolgáltatók egymás mellett élése az európai audiovizuális médiapiac jellegzetessége.
- (14) A Bizottság az információs társadalommal és a médiával összefüggő ágazatokban a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása érdekében elfogadta az „i2010: európai információs társadalom” című kezdeményezést. Ez egy olyan átfogó stratégia, amelynek célja az európai tartalom-előállítás, a digitális gazdaság fejlődése és az IKT átvétel ösztönzése, alapul véve az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások és a médiaszolgáltatások, hálózatok és eszközök konvergenciáját, az összes európai uniós politikai eszköz – a szabályozási eszközök, a kutatás és az iparral való partnerségek – korszerűsítésével és felhasználásával. A Bizottság elkötelezte magát az információs társadalommal és a médiával összefüggő szolgáltatások következetes belső piaci szabályozásának az audiovizuális szolgáltatások jogi szabályozása korszerűsítése révén történő kialakítása mellett. Az i2010 kezdeményezés célja alapvetően azáltal valósul meg, hogy lehetővé válik az ágazatok kizárólag a szükséges szabályozás melletti növekedése, valamint az, hogy a kisebb induló vállalkozások – amelyek a jövő jólét- és munkahelyteremtői – egy szabad piacon fejlődhessenek, innovációkat hozzanak létre, és munkahelyeket teremtsenek.
- (15) 2003. szeptember 4-én ⁽⁶⁾, 2004. április 22-én ⁽⁷⁾ és 2005. szeptember 6-án ⁽⁸⁾ az Európai Parlament állásfoglalásokat fogadott el, amelyekben elvben támogatta azt az általános megközelítést, hogy valamennyi audiovizuális szolgáltatásra alapvető szabályokat, a televíziós műsorszolgáltatásokra pedig különös szabályokat is elő kell írni.

⁽⁵⁾ HL C 30., 1999.2.5., 1. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a határok nélküli televíziózásról (HL C 76. E, 2004.3.25., 453. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a szólás- és tájékozódási szabadság megsértésének veszélyeiről az EU-ban és különösen Olaszországban (az Alapjogi Charta 11. cikkének (2) bekezdése) (HL C 104. E, 2004.4.30., 1026. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament állásfoglalása a 97/36/EK irányelv által a 2001–2002-es időszak vonatkozásában módosított 89/552/EGK irányelvről („A határok nélküli televíziózásról szóló irányelv”) (HL C 193. E, 2006.8.17., 117. o.).

⁽¹⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽²⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽³⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 104. o.

⁽⁴⁾ HL L 201., 2006.7.25., 15. o.

- (16) Ez az irányelv elősegíti az alapjogok tiszteletben tartását, és teljes mértékben összhangban van az Európai Unió Alapjogi Chartájában⁽¹⁾, különösen annak 11. cikkében elismert alapelvekkel. Ebben a tekintetben az irányelv semmilyen módon nem akadályozza a tagállamokat a sajtószabadságra és a médiában történő véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alkotmányos rendelkezéseik alkalmazásában.
- (17) Ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a műszaki szabványok és szabályok terén, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ alkalmazásából eredő kötelezettségeit. Ennek megfelelően a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra alkalmazandó, a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2007. december 11-i 2007/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ pusztá átültetéséhez szükséges intézkedéseknél szigorúbb vagy részletesebb nemzeti intézkedések tervezetei a 98/34/EK irányelv 8. cikkében megállapított eljárási kötelezettségek hatálya alá tartoznak.
- (18) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Keretirányelv)⁽⁴⁾ az 1. cikke (3) bekezdése szerint nem sérti az uniós, illetve nemzeti szinten hozott, az általános érdekű célkitűzések elérésére irányuló intézkedéseket, különösen a tartalomszabályozással és az audiovizuális politikával kapcsolatos intézkedéseket.
- (19) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok és hatóságaik felelősségét a szervezés – beleértve az engedélyezés, a közigazgatási felhatalmazás vagy az adózás rendszereit – a programok finanszírozása és tartalma tekintetében. Így a tagállamokban a kulturális fejlődés függetlensége és az Unióban a kulturális sokszínűség változatlanul megmarad.
- (20) Az irányelv egyetlen rendelkezése sem kötelezi vagy ösztönzi a tagállamokat új engedélyezési vagy közigazgatási jóváhagyási rendszerek bevezetésére az audiovizuális médiaszolgáltatások bármely típusa tekintetében.
- (21) Ezen irányelv alkalmazásában az audiovizuális médiaszolgáltatás fogalma kizárólag azon tömegkommunikációs – akár televíziós műsorszolgáltatás, akár lekérhető – audiovizuális médiaszolgáltatásokat foglalja magában, amelyeket a közvélemény széles rétegeinek szánnak, és amelyek azt egyértelműen befolyásolhatják. Az irányelv hatálya az Európai Unió működéséről szóló szerződésben meghatározott szolgáltatásokra korlátozódik, ennek megfelelően kiterjed a gazdasági tevékenység minden formájára, ezen belül a közszolgálati vállalkozások tevékenységére is, de nem terjed ki az olyan tevékenységekre, amelyek alapvetően nem gazdasági jellegűek és nem állnak versenyben a televíziós műsorszolgáltatással, mint például a magáncélú weboldalak fenntartása, továbbá az olyan szolgáltatások, amelyek során magánszemélyek saját maguk által készített audiovizuális tartalmakat tesznek hozzáférhetővé vagy terjesztenek azok azonos érdeklődési körű közösségeken belüli megosztása és cseréje céljából.
- (22) Ezen irányelv alkalmazásában az audiovizuális médiaszolgáltatás fogalma a tömegkommunikációs médiaszolgáltatásnak a nagy nyilvánosságot tájékoztató, szórakoztató és oktató funkcióját fedi le, és magában foglalja az audiovizuális kereskedelmi közleményt, de kizárja a magánlevelezés különböző formáit, például a korlátozott számban küldött elektronikus leveleket. E fogalom meghatározás kizárja mindazon szolgáltatásokat, amelyek elsődleges célja nem a műsorszolgáltatás, tehát azokat is, amelyekhez esetlegesen kapcsolódhat ugyan audiovizuális tartalom, de a szolgáltatásnak nem ez az elsődleges célja. Ilyen szolgáltatás például az olyan weboldalak fenntartása, amelyek csupán kiegészítésként tartalmaznak audiovizuális elemeket, mint például grafikus animációk, rövid reklámbejátszást, termékkel vagy nem audiovizuális szolgáltatással kapcsolatos tájékoztatást. Ugyanezen okokból a pénzbeli tétre játszott szerencsejátékokat, beleértve a lottót, a fogadást, a szerencsejáték-szolgáltatások egyéb formáit, valamint az online játékokat és a keresőmotorokat – a szerencsejátékot közvetítő műsorok kivételével – ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (23) Ezen irányelv alkalmazásában az „audiovizuális” kifejezés a hangos vagy néma mozgóképre utal, így a némafilmeket is magában foglalja, de nem terjed ki a hangátviteli vagy rádiós szolgáltatásokra. Bár az audiovizuális médiaszolgáltatás elsődleges célja a műsorszámok szolgáltatása, az ilyen szolgáltatás fogalma az e műsorszámokat kísérő szövegalapú tartalomra is kiterjed, mint például a felirat-szolgáltatások és az elektronikus műsortájékoztatók. Az önálló szövegalapú szolgáltatások nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, ami nem érinti a tagállamok azon szabadságát, hogy e szolgáltatásokat az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel összhangban nemzeti szinten szabályozzák.
- (24) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások jellegzetessége, hogy a televíziós szolgáltatásokhoz hasonlóak, vagyis ugyanazon közönségért versengenek, mint a televíziós műsorszolgáltatások, és a felhasználók a szolgáltatás jellegéből és a hozzáférés módjából kiindulva érthető módon elvárhatják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó szabályok szerinti védelemben részesüljenek. Ennek fényében, valamint a szabad mozgás és a verseny különbségeinek kiküszöbölése érdekében a „műsorszám” fogalmát dinamikusan kell értelmezni, figyelembe véve a televíziós műsorszolgáltatás területén végbemenő fejlődést.

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

⁽³⁾ HL L 332., 2007.12.18., 27. o.

⁽⁴⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

- (25) A médiaszolgáltató és így az audiovizuális médiaszolgáltatás fogalmának meghatározása szempontjából alapvető fontosságú a szerkesztői felelősség fogalma. A tagállamok az ezen irányelv végrehajtásához szükséges rendelkezések elfogadásakor a szerkesztői felelősség fogalm meghatározásának további vonatkozásait, nevezetesen a „tényleges ellenőrzést” is megállapíthatják. Ez az irányelv nem érinti a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) ⁽¹⁾ megállapított felelősség alóli mentességeket.
- (26) Ezen irányelv alkalmazásában a médiaszolgáltató fogalma nem terjed ki azon természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek csak olyan műsorszámokat közvetítenek, amelyekért a szerkesztői felelősséget harmadik személyek viselik.
- (27) A televíziós műsorszolgáltatás jelenleg magában foglalja különösen az analóg és digitális televíziót, az élő streaminget, a webtelevíziót és a közel igény szerint lekérhető videót, míg a lekérhető videó például egy lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás. Általában a televíziós műsorszolgáltatás vagy az olyan televíziós műsorszámok tekintetében, amelyeket ugyanazon médiaszolgáltató lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokként is nyújt, ezen irányelv előírásai a televíziós műsorszolgáltatás, azaz a lineáris közvetítés követelményeinek teljesítésével teljesítettnek minősülnek. Amennyiben azonban különböző típusú szolgáltatásokat párhuzamosan kínálnak, de azok egyértelműen elkülönülnek egymástól, az irányelv minden egyes érintett szolgáltatásra alkalmazandó.
- (28) Ezen irányelv hatálya nem terjed ki a hírlapok és a folyóiratok elektronikus változataira.
- (29) Az audiovizuális médiaszolgáltatás fogalmában megállapított, és a (21)–(28) preambulumbekkezdésben részletezett minden jellemzőnek egyidejűleg kell fennállnia.
- (30) A televíziós műsorszolgáltatás összefüggésében az egyidejű megtekintés közel egyidejű megtekintést is jelent a közvetítés és műsorszolgáltatás vétele közötti, a közvetítés folyamatához kapcsolódó technikai okokra visszavezethető rövid időeltolódás miatt.
- (31) Ezen irányelvben az audiovizuális kereskedelmi közlemény széles fogalm meghatározását kell megállapítani, amely azonban nem terjed ki az ingyenesen sugárzott közérdekű közleményekre és jótékonyági felhívásokra.
- (32) Ezen irányelv alkalmazásában az „európai alkotások” fogalmát anélkül kell meghatározni, hogy az érintené a tagállamok azon lehetőségét, hogy – az uniós joggal összhangban és figyelembe véve ezen irányelv célkitűzéseit – részletesebb fogalm meghatározást dolgozzanak ki a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatókra vonatkozóan.
- (33) A származási ország elvét ezen irányelv központi elemének kell tekinteni, mert ez alapvető fontosságú a belső piac létrehozása szempontjából. Ezt az elvet – amely az új üzleti modellek és a kérdéses szolgáltatások nyújtásának szükséges alapját képezi – a médiaszolgáltatók jogbiztonságának biztosítása érdekében minden audiovizuális médiaszolgáltatásra alkalmazni kell. Ez az elv az információ és az audiovizuális műsorszámok belső piaci szabad áramlásának biztosítása szempontjából is alapvető fontosságú.
- (34) Az erős, versenyképes és integrált európai audiovizuális ipar előmozdítása és a médiapluralizmusnak az Unió teljes területén történő előmozdítása érdekében kizárólag egyetlen tagállam rendelkezhet joghatósággal egy adott audiovizuális médiaszolgáltató felett, és a tájékoztatás pluralizmusának az Unió alapelveinek kell lennie.
- (35) A gyakorlati feltételrendszer felállítása azt a célt szolgálja, hogy egy teljes körű eljárással meg lehessen határozni, hogy kizárólag egy tagállam rendelkezék joghatósággal egy médiaszolgáltató felett azon szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban, amelyek ezen irányelv hatálya alá tartoznak. Mindazonáltal figyelemmel az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatára, és az olyan esetek elkerülése érdekében, ahol a joghatóság nem állapítható meg, célszerű az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49–55. cikkei szerinti letelepedés szempontjára hivatkozni valamely tagállam joghatósága megállapításának végső szempontjaként.
- (36) Az a követelmény, hogy a származási tagállam ellenőrizi, hogy a műsorok megfelelnek az ezzel az irányelvvel összehangolt nemzeti jognak, elegendő az uniós jog alapján az adások szabad áramlásának biztosítására anélkül, hogy ugyanilyen megfontolásból másodlagos ellenőrzésre lenne szükség a fogadó tagállamokban. Azonban kivételesen és különleges körülmények között a fogadó tagállam ideiglenesen felfüggesztheti a televíziós adások továbbadását.
- (37) A szabad szolgáltatásnyújtásra vonatkozó korlátozások a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében kizárólag a 2000/31/EK irányelv 3. cikkének (4), (5) és (6) bekezdésében megállapítottakkal megegyező feltételekkel és eljárásokkal összhangban engedhetők meg.
- (38) Különösen a digitális műholdas műsorszámok területén tapasztalható műszaki fejlődésnek megfelelően a szubsidiaritás kritériumát úgy kell módosítani, hogy az biztosítsa a megfelelő szabályozást és annak hatékony végrehajtását, és lehetővé tegye az érdekelték számára az audiovizuális médiaszolgáltatások tartalmának tényleges befolyásolását.

⁽¹⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

(39) Mivel ez az irányelv az Unióban a nyilvánosság számára nyújtott szolgáltatásokat szabályozza, csak azokra az audiovizuális médiaszolgáltatásokra alkalmazandó, amelyeket a nyilvánosság egy vagy több tagállamban a szokásos fogyasztói eszközökkel közvetlenül vagy közvetett módon igénybe tud venni. A „szokásos fogyasztói eszközök” fogalom meghatározásának a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság feladatának kell lennie.

(40) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49–55. cikke meghatározza a letelepedés szabadságának alapvető jogát. Ennek megfelelően a médiaszolgáltatók általában szabadon választhatják meg, hogy mely tagállamban telepednek le. A Bíróság is hangsúlyozta, hogy „a Szerződés nem tiltja meg egy vállalkozás számára, hogy gyakorolja a szolgáltatásnyújtás szabadságát, amennyiben nem kínálja szolgáltatásait abban a tagállamban, amelyikben letelepedett”⁽¹⁾.

(41) A tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy az ezen irányelvvel összehangolt területeken a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatókra szigorúbb vagy részletesebb szabályokat alkalmazzanak, biztosítva egyúttal, hogy e szabályok az uniós jog elveivel összhangban vannak. Az olyan helyzetek kezelése érdekében, amikor egy adott tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató televíziós műsorszolgáltatása teljes egészében vagy legnagyobb részben egy másik tagállam területére irányul, a tagállamok együttműködésre kötelezése, és a szabályok megkerülése esetére – egy hatékonyabb eljárással egyidejűleg – a Bíróság ítélkezési gyakorlatának jogszabályba foglalása a megfelelő megoldás⁽²⁾, mert ennek révén figyelembe vehetők a tagállamok aggályai anélkül, hogy megkérdőjeleződne a származási ország elvének helyes alkalmazása. Az általános közérdekű szabályok fogalmát a Bíróság az EK-Szerződés 43. és 49. cikkéhez (amelyek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. és 56. cikke lettek) kapcsolódó ítélkezési gyakorlatában dolgozta ki, és magában foglal többek között fogyasztóvédelmi, a kiskorúak védelmére vonatkozó és kultúrpolitikai szabályokat. Az együttműködést kérő tagállamnak biztosítania kell, hogy a különös nemzeti szabályok ténylegesen szükségesek, azokat megkülönböztetés nélkül és arányosan alkalmazzák.

(42) Valamely tagállam annak eseti alapon való megállapításakor, hogy egy másik tagállamban letelepedett médiaszolgáltató teljes egészében vagy legnagyobb részben az ő területére irányítja a műsorszolgáltatását, hivatkozhat

olyan mutatókra, mint a televíziós reklám- és/vagy előfizetési bevételek forrása, a szolgáltatás fő nyelve vagy a kifejezetten a közvetítés helye szerinti tagállam közönségét célzó műsorok vagy kereskedelmi közlemények.

(43) Ezen irányelv értelmében a származási ország elvének ellenére a tagállamok továbbra is hozhatnak olyan intézkedéseket, amelyek korlátozzák a televíziós műsorszolgáltatás szabad nyújtását, de csak az irányelvben megállapított feltételek mellett és meghatározott eljárás szerint. Azonban a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a szolgáltatások nyújtásának szabadságára vonatkozó bármely korlátozást, hasonlóképpen a Szerződésben meghatározott alapelvektől történő bármely eltéréshez, megszorítóan kell értelmezni⁽³⁾.

(44) A Bizottság a „Jobb szabályozás a növekedés és a munkahelyteremtés területén az Európai Unióban” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményben hangsúlyozta, hogy a szabályozási megközelítés alkalmas módját gondos elemzés alapján kell meghatározni annak megállapítása érdekében, hogy az adott ágazatban és problémakörben a jogalkotás vagy más alternatív módszer, például a társszabályozás vagy az önszabályozás jelenti-e a legjobb megoldást. Emellett a tapasztalatok azt mutatják, hogy a tagállamok eltérő jogi hagyományainak megfelelően alkalmazott társszabályozási és önszabályozási eszközök egyaránt fontos szerepet játszhatnak a magas szintű fogyasztóvédelem biztosításában. A fejlődő audiovizuális médiaszolgáltatási ágazatban a közérdekű célok elérését célzó intézkedések hatékonyabbak lesznek, ha azokat a szolgáltatók aktív támogatásával hozzák meg. Az önszabályozás olyan önkéntes kezdeményezési típus, amely lehetővé teszi a gazdasági szereplők, a szociális partnerek, a nem kormányzati szervezetek vagy a szövetségek számára, hogy saját maguk számára fogadjanak el közös iránymutatásokat.

A tagállamok eltérő jogi hagyományaiknak megfelelően elismerik azt a szerepet, amelyet az eredményes önszabályozás a hatályos jogszabályok és a bírósági és/vagy közigazgatási mechanizmusok kiegészítőjeként betölthet, továbbá az irányelv céljainak elérésében ezáltal betöltött hasznos szerepet. Bár az önszabályozás kiegészítő módszer lehet ezen irányelv egyes rendelkezéseinek végrehajtását illetően, nem helyettesítheti a nemzeti jogalkotó kötelezettségét. A társszabályozás minimális formájában jogi kapcsolatot teremt az önszabályozás és a nemzeti jogalkotó között a tagállamok jogi hagyományával összhangban. Arra az esetre, ha céljai nem teljesülnek, a társszabályozásnak meg kell engednie az állami beavatkozás lehetőségét. A tagállamok átültetéssel kapcsolatos hivatalos kötelezettségeinek sérelme nélkül

⁽¹⁾ A C-56/96. sz. VT4 Ltd kontra Vlaamse Gemeenschap ügy (EBHT 1997., I-3143. o.), 22. pontja; a C-212/97. sz., Centros kontra Erhvervs-og Selskabsstyrelsen ügy (EBHT 1999., I-1459. o.); lásd még a C-11/95. sz., Bizottság kontra Belga Királyság ügyet (EBHT 1996., I-4115. o.) és a C-14/96. sz. Paul Denuit ügyet (EBHT 1997., I-2785).

⁽²⁾ A C-212/97. sz., Centros kontra Erhvervs-og Selskabsstyrelsen ügy (hivatkozás feljebb); a 33/74. sz., Van Binsbergen kontra Bestuur van de Bedrijfsvereniging ügy (EBHT 1974., 1299. o.); a C-23/93. sz. TV 10 kontra Commissariaat voor de MEDIA ügy (EBHT 1994., I-4795. o.) 21. pontja.

⁽³⁾ A C-355/98. sz., Bizottság kontra Belgium ügy (EBHT 2000., I-1221. o.) 28. pontja; a C-348/96. sz. Calfa-ügy (EBHT 1999., I-11. o.) 23. pontja.

ez az irányelv ösztönzi a társszabályozás és az önszabályozás igénybevételét. Ez nem kötelezi a tagállamokat társszabályozási és/vagy önszabályozási rendszerek kialakítására, továbbá nem zavarja meg vagy nem veszélyezteti a tagállamokban jelenleg már létező, hatékonyan működő társszabályozási vagy önszabályozási kezdeményezéseket.

- (45) Az audiovizuális médiaszolgáltatások különleges jellege miatt, különösen mivel ezek a szolgáltatások befolyásolják a lakosság véleményalkotásának módját, alapvető fontosságú, hogy a felhasználók tudják, pontosan ki felelős e szolgáltatások tartalmáért. Fontos ezért, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy a felhasználók mindig könnyen és közvetlenül hozzá tudjanak férni a médiaszolgáltatóra vonatkozó információkhoz. Az uniós jog irányadó rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok feladata annak eldöntése, hogy ez a cél milyen gyakorlati megoldásokkal érhető el.
- (46) A fogyatékkal élőknek és az időseknek az Unió társadalmi és kulturális életében való részvételre és az abba történő integrációra való joga elválaszthatatlanul összekapcsolódik a hozzáférhető audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtásával. A hozzáférhetőség lehetővé tételének módjai magukban foglalják többek között a jelbeszédet, a feliratozást, a hangos kísérőszöveget és a közérthető képernyőmenüket, de nem korlátozódnak kizárólag ezekre.
- (47) A „médiatudatosság” olyan készségeket, ismereteket és értelmezési képességeket jelent, amelyek alapján a fogyasztók hatékonyan és biztonságosan tudják használni a médiát. A médiatudatossággal rendelkező emberek tájékozottan tudnak választani, megértik a tartalom és a szolgáltatás jellegét, hasznosítani tudják az új kommunikációs technológiák által nyújtott lehetőségek teljes körét, és jobban meg tudják védeni magukat és családjukat a káros vagy sértő anyagoktól. Ezért a médiatudatosság fejlesztését a társadalom valamennyi szegmensében elő kell mozdítani, és a haladást szorosan figyelemmel kell kísérni. Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i ajánlása a kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról az európai audiovizuális és online információs szolgáltatási ipar versenyképességével összefüggésben ⁽¹⁾ a médiatudatosság előmozdítására vonatkozóan már tartalmaz egy sor lehetséges intézkedést, mint például a tanárok és a nevelők továbbképzése, külön internetképzés gyermekek számára egészen fiatal kortól, a szülők számára látogatható órákkal, vagy az állampolgárokat célzó nemzeti kampányok szervezése minden kommunikációs média bevonásával az internet felelősségteljes használatára vonatkozó tájékoztatás érdekében.
- (48) A nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekre vonatkozóan a műsorszolgáltatók kizárólagos televíziós műsorszolgáltatási jogot szerezhetnek. A hírműsorok készítésében és műsorra tűzésében ugyanakkor az Unió teljes területén elő kell segíteni a pluralizmust, és tiszteletben kell tartani az Európai Unió alapjogi chartájának 11. cikkében elismert alapelveket.
- (49) Lényeges, hogy a tagállamok intézkedéseket hozhassanak az információhoz való jog védelmére és a társadalom számára kiemelten jelentős nemzeti, illetve nem nemzeti események televíziós közvetítéséhez való széleskörű nyilvános hozzáférés biztosítására, mint például az olimpiai játékok, a labdarúgó világbajnokság és az európai labdarúgó bajnokság. Ebből a célból a tagállamok jogában áll az uniós joggal összhangban lévő intézkedések meghozatala, melyek célja a joghatóságuk alá tartozó, az ilyen események kizárólagos műsorközvetítési jogaival rendelkező műsorszolgáltatók gyakorlatának szabályozása.
- (50) Az uniós keretben szükséges intézkedéseket hozni a lehetséges jogbizonytalanság és piaci torzulások elkerülésére, és a televíziós szolgáltatások szabad forgalmazásának egyeztetésére azzal a szükséglettel, hogy megakadályozzák a jogos általános érdekeket védő nemzeti intézkedések megkerülését.
- (51) Különösen helyénvaló olyan előírások megfogalmazása, amelyek a műsorszolgáltatók olyan kizárólagos közvetítési jogainak gyakorlására vonatkoznak, amelyeket a műsorszolgáltatók felett joghatósággal rendelkező tagállam helyett más tagállamokban a társadalom számára kiemelten jelentős eseményekre vonatkoznak. A nemzeti intézkedések megkerülésére irányuló spekulatív jogszerzés elkerülése érdekében szükséges az említett előírások alkalmazása azon szerződésekre, amelyeket a 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ kihirdetését követően kötöttek, és amelyek olyan eseményekre vonatkoznak, amelyek az átültetés határideje után történnek. Az említett irányelv kihirdetése előtti időpontban megkötött szerződéseket megújításuk alkalmával új szerződéseknek kell tekinteni.
- (52) Ezen irányelv alkalmazásában a társadalom számára kiemelten jelentős eseményeknek bizonyos feltételeknek eleget kell tenniük, azaz olyan kiemelkedő eseménynek kell lenniük, amelyek az Unióban vagy egy adott tagállamban, illetve egy adott tagállam területének jelentős részén a közvélemény számára érdekesekek, és amelyeket előzetesen megszervez egy olyan eseményszervező, aki jogosult az említett eseményekkel kapcsolatos jogok értékesítésére.
- (53) Ezen irányelv alkalmazásában a „szabadon igénybe vehető televíziós” műsorszolgáltatás egy műsornak közszolgálati vagy kereskedelmi műsorcsatornán történő olyan közvetítését jelenti, amely – a műsorközvetítés olyan finanszírozási módjain túlmenően, amelyek széles körben alkalmazottak az egyes tagállamokban (például engedélydíj és/vagy alapszintű előfizetési díj egy kábelhálózatban) – fizetés nélkül a közönség rendelkezésére áll.
- (54) A tagállamok szabadon hozhatnak bármely olyan intézkedést, amelyet alkalmasnak tartanak az olyan audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében, amelyek harmadik országokból származnak, és amelyek nem felelnek meg a 2. cikkben meghatározott feltételeknek, feltéve, hogy összhangban állnak az uniós jogi előírásokkal és az Unió nemzetközi kötelezettségeivel.

⁽¹⁾ HL L 378., 2006.12.27., 72. o.

⁽²⁾ HL L 202., 1997.7.30., 60. o.

(55) A tájékoztató alapszabadságának biztosítása és az uniós közönség érdekeinek teljes körű és megfelelő védelme érdekében elő kell írni a nagy közérdeklődésre számot tartó eseményre vonatkozó kizárólagos televíziós műsorszolgáltatási jogok gyakorlóinak számára, hogy más műsorszolgáltatóknak tisztességes, méltányos és megkülönböztetés-mentes feltételekkel, de a kizárólagos jogok kellő tiszteletben tartásával jogot biztosítsanak rövid részletek általános hírműsorokban való felhasználására. E feltételeket a nagy közérdeklődésre számot tartó esemény előtt indokolt időben kell közzé tenni úgy, hogy az érdekelteknek megfelelő idő álljon rendelkezésre joguk gyakorlásához. A műsorszolgáltató ezt a jogot eseti alapon a kifejezetten a műsorszolgáltató nevében eljáró közvetítőn keresztül is gyakorolhatja. Az ilyen rövid részleteket bármely csatorna, ideértve a sportcsatornákat is, sugározhatja az egész Európai Unió területén, és e részletek legfeljebb 90 másodperc hosszúak lehetnek. A rövid részletekhez való hozzáférés joga csak akkor lehet határon átnyúló, ha ez szükséges. Ezért a műsorszolgáltatóknak először a nagy közérdeklődésre számot tartó esemény tekintetében kizárólagos jogokkal rendelkező azonos tagállamban letelepedett műsorszolgáltatótól kell kérniük a hozzáférést.

Az általános hírműsorok fogalma nem foglalja magában a rövid részletek szórakoztatási célokat szolgáló műsor-számokká történő összeállítását. A származási ország elve mind a rövid részletekhez való hozzáférésre, mind azok továbbítására alkalmazandó. Határon átnyúló esetekben ez azt jelenti, hogy az egyes szakaszokban a különböző tagállamok jogát felváltva kell alkalmazni. Először, a rövid részletekhez való hozzáférés esetén azon tagállam joga alkalmazandó, ahol az eredeti jelet sugárzó (azaz a hozzáférést biztosító) műsorszolgáltató letelepedett. Ez általában az a tagállam, ahol az érintett eseményre sor kerül. Ha egy tagállam az érintett eseményhez való hozzáférésre vonatkozóan egyenértékű rendszert alakított ki, minden esetben ezen tagállam joga alkalmazandó. Másodszor, a rövid részletek közvetítésekor azon tagállam joga alkalmazandó, ahol a rövid részleteket közvetítő műsorszolgáltató letelepedett.

(56) Ezen irányelv azon követelményei, amelyek a nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekhez rövid híradás céljából való hozzáférésre vonatkoznak, nem érintik az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és a szerzői joggal és a szomszédos jogokkal kapcsolatos vonatkozó nemzetközi egyezményeket. A tagállamok a nagy közérdeklődésre számot tartó eseményhez való hozzáférést ezen irányelv értelmében a műsorszolgáltató jeléhez való hozzáférés biztosításával teszik lehetővé. Választhatnak azonban ezen irányelv értelmében egyéb egyenértékű módokat is. Ezek közé tartozik például az események helyszínéhez való hozzáférés biztosítása a jelhez való hozzáférés bizto-

sítását megelőzően. A műsorszolgáltatók köthetnek részletesebb szerződéseket is.

(57) Biztosítani kell, hogy a médiaszolgáltatók azon gyakorlata, hogy élőben közvetített televíziós hírműsoraikat az élő közvetítést követően lekérhető módon is biztosítják, lehetséges legyen anélkül, hogy az egyes programokat a rövid részletek elhagyásával megvágják. E lehetőség az ugyanazon médiaszolgáltató által nyújtott, az eredeti műsorszámmal teljesen azonos televíziós közvetítés lekérhető biztosítására korlátozódik annak érdekében, hogy az ne legyen új, a rövid részleteken alapuló lekérhető üzleti modellek létrehozására használható.

(58) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások egyrészt a felhasználó számára rendelkezésre álló választási és befolyásolási lehetőségekben, másrészt a társadalomra gyakorolt hatásban térnek el a televíziós műsorszolgáltatásoktól⁽²⁾. Ez indokolja a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra előírt kevésbé szigorú szabályokat: e szolgáltatásoknak csak az ezen irányelvben foglalt alapvető szabályoknak kell megfelelniük.

(59) A jogalkotók, a médiaipar és a szülők számára aggodalmat jelent az audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő káros tartalom elérhetősége. Új kihívások is meg fognak jelenni, különösen az új platformokkal és az új termékekkel kapcsolatban. Ezért olyan szabályokra van szükség, amelyek valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatásban, ide értve az audiovizuális kereskedelmi közleményt is védik a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését, valamint az emberi méltóságát.

(60) A kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődése és az emberi méltóság védelmében meghozott intézkedéseket gondosan egyensúlyban kell tartani a véleménynyilvánításnak az Európai Unió alapjogi chartájában kinyilvánított alapjogával. A kérdéses intézkedéseknek – mint például a személyes azonosító szám (PIN-kódok), a szűrőrendszerek vagy a jelölés használata – tehát azt a célt kell szolgálniuk, hogy biztosítsák a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését és az emberi méltóság kellő szintű védelmét, különösen a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében. A kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló ajánlás már elismeri a szűrőrendszerek és a jelölések fontosságát, és számos olyan lehetséges intézkedést tartalmaz, amely a kiskorúak javát szolgálhatja, mint például hatékony, naprakésszé tehető és felhasználóbarát szűrési rendszer rendszeres biztosítása a felhasználó részére valamely internetszolgáltatónál történő előfizetéskor, vagy kifejezetten gyermekeknek szánt, automatikus szűrési rendszerrel felszerelt szolgáltatásokhoz való hozzáférés nyújtása.

⁽¹⁾ HL L 167., 2001.6.22., 10. o.

⁽²⁾ C-89/04. sz., *Mediakabel BV kontra Commissariaat voor de MEDIA* ügy (EBHT 2005., I-4891. o.).

- (61) A gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2003. december 22-i 2004/68/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ rendelkezéseinek megfelelően a tagállamok joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatókra minden esetben vonatkozik a gyermekpornográfia terjesztésének tilalma.
- (62) Ezen irányelv egyetlen, a kiskorúak fizikai, szellemi és erkölcsi fejlődését és az emberi méltóság védelmét célzó rendelkezése sem igényli szükségképpen, hogy az ezen érdekek védelmében hozott intézkedéseket a tagállam az audiovizuális médiaszolgáltatások közigazgatási szervek általi előzetes ellenőrzése révén valósítsa meg.
- (63) A kulturális célú programokat készítő személyek és iparágak számára a tevékenységeik megkezdésének és folytatásának könnyebbé tétele érdekében koordinációra van szükség.
- (64) Az összes közszolgálati vagy magántulajdonú uniós televíziós adás tekintetében a minimális követelmények megfogalmazása az európai audiovizuális produkciók céljaira eszközül szolgált a fent említett ágazatokban a gyártás, a független gyártás és terjesztés elősegítéséhez, és ezen követelmények kiegészítésül szolgálnak más eszközök mellett, amelyek már ugyanezt a célt szolgálják, illetve amelyekre javaslat születik.
- (65) Ezért szükséges a televíziós produkciók számára a tagállamokban megfelelő méretű piacok kialakulásának előmozdítása, hogy a szükséges beruházásaik megtérülhessenek, nemcsak azért, hogy közös szabályokat határozzanak meg a nemzeti piacok megnyitására, hanem ahol gyakorlatilag megoldható, és megfelelő eszközökkel elősegíthető európai produkciók bemutatásával az összes tagállam televíziós adásainak többségében. Az említett szabályok alkalmazásának és a célok teljesülésének ellenőrzésére a tagállamoknak a Bizottság számára jelentést kell benyújtaniuk az európai alkotások, illetve a független produkciók számára fenntartott arányok alkalmazásáról e rendeletnek megfelelően. Az ilyen arányok kiszámításánál figyelembe kell venni Görögország és Portugália egyedi helyzetét. A Bizottság köteles tájékoztatni a többi tagállamot ezekről a jelentésekről, adott esetben saját véleményével együtt, amely számításba veszi különösen a korábbi évekhez viszonyítva elért előrehaladást, az első adások arányát a műsorban, az új televíziós műsorszolgáltatók sajátos körülményeit és az olyan országok különleges helyzetét, amelyek szűk audiovizuális gyártási kapacitással, vagy korlátozott nyelvi területtel rendelkeznek.
- (66) Lényeges a megfelelő eszközök és eljárások alkalmazása az uniós joggal összhangban az említett célkitűzések megvalósításának elősegítésére, alkalmas intézkedések bevezetésére törekedve az európai audiovizuális műsorkészítés és terjesztés tevékenységének és fejlesztésének ösztönzésére, különösen a szűk gyártási kapacitással vagy korlátozott nyelvi területtel rendelkező országokban.
- (67) Az európai alkotások arányait a gazdasági realitások számításba vételével kell betartani. Ezért e célkitűzés eléréséhez fokozatos rendszerre van szükség.
- (68) A műsorszolgáltatóktól független producerek által készített független produkciók bizonyos aránya mellett elkötelezettség – amennyiben lehetséges – ösztönzi az új televíziós produkciós forrásokat, különösen kis- és középvállalkozások létrehozását. Ez új alkalmakat és piaci lehetőségeket nyit meg a kulturális foglalkozások munkavállalói kreatív tehetsége és a kulturális területen foglalkoztatottak érvényesülése számára.
- (69) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban benne rejlik az a lehetőség, hogy részben a televíziós műsorszolgáltatás helyére lépjenek. Ennek megfelelően adott esetben támogatniuk kell az európai alkotások terjesztését és készítését, és ennek révén aktívan hozzá kell járulniuk a kulturális sokszínűség előmozdításához. Az európai alkotások ilyen jellegű támogatása megvalósulhatna például az e szolgáltatások által az európai alkotások elkészítéséhez vagy jogainak megszerzéséhez nyújtott pénzügyi hozzájárulások, az európai alkotásoknak a lekérés alapján videofilmet hozzáférhetővé tevő szolgáltatások katalógusaiban való minimális arányának biztosítása, vagy az európai alkotásoknak az elektronikus műsorkalauzokban történő vonzó bemutatása által. Fontos, hogy az európai alkotások audiovizuális médiaszolgáltatásokban való népszerűsítésére vonatkozó előírások alkalmazását rendszeresen értékeljék. Az ezen irányelvben előírt jelentésekben a tagállamoknak figyelembe kell venniük továbbá különösen e szolgáltatások pénzügyi hozzájárulását az európai alkotások készítéséhez és jogainak megszerzéséhez, az európai alkotásoknak az audiovizuális médiaszolgáltatások kínálatán belül képviselt részarányát, valamint az ilyen szolgáltatások által kínált európai alkotások tényleges fogyasztását.
- (70) A 16. cikk végrehajtása során a tagállamoknak ösztönözniük kell a műsorszolgáltatókat arra, hogy kellő teret adjanak a koprodukcióban készített vagy a nem hazai származású európai alkotásoknak.
- (71) A „műsorszolgáltatóktól független producerek” 17. cikkben említett fogalmának meghatározásakor a tagállamoknak megfelelően figyelembe kell venniük különösen az olyan kritériumokat, mint például a gyártó társaság tulajdonviszonyai, az azonos műsorszolgáltatónak szállított műsorok mennyisége és a másodlagos jogok tulajdonviszonya.
- (72) A kizárólag a tagállamok nyelveitől eltérő nyelven műsört szolgáltató csatornákra nem vonatkozik ezen irányelv 16. és 17. cikke. Mindazonáltal, ahol az ilyen nyelv vagy nyelvek a csatorna adásidejének nem teljes egészét, de jelentős részét képviselik, a 16. és 17. cikk nem vonatkozhat az adásidő adott részére.

⁽¹⁾ HL L 13., 2004.1.20., 44. o.

- (73) Az európai gyártás fejlesztésére nemzeti támogatási rendszerek alkalmazhatók, amennyiben megfelelnek az uniós jognak.
- (74) Európában az audiovizuális termékek gyártása támogatásának célja a tagállamokban azok audiovizuális médiaszolgáltatói szervezeteinek keretében is elérhető, többek között bizonyos médiaszolgáltatókra vonatkozó közérdekű feladat megfogalmazásával, ide értve azt a kötelezettséget, hogy jelentős mértékben járuljanak hozzá az európai műsorgyártásba történő befektetéshez.
- (75) A médiaszolgáltatók, a műsorkészítők, a producerek, szerzők és más szakértők ösztönzése szükséges ahhoz, hogy részletesebb tervek és stratégiákat dolgozzanak ki, amelyek a nemzetközi közönség érdeklődésére számot tartó európai audiovizuális játékfilmek fejlesztésére irányulnak.
- (76) Biztosítani kell, hogy a médiaszolgáltatók a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotásokat a jogosultakkal kötött megállapodásban megjelölt időszakban sugározzák.
- (77) A filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások bemutatásának egyes típusainál a konkrét időarányok kérdése döntően olyan ügy, amely az érintett felek vagy szakemberek közötti megállapodások útján rendezhető.
- (78) Egy meghatározott nyelv előnyének biztosítására aktív politika alkalmazható, ennek érdekében a tagállamok szabadon hozhatnak részletesebb vagy szigorúbb szabályokat, különösen nyelvi szempontok alapján mindaddig, amíg az említett szabályok összhangban vannak az uniós joggal és különösen nem vonatkozhatnak a más tagállamokból származó adások továbbadására.
- (79) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások növelik a fogyasztói választás lehetőségeit. Ezért a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő audiovizuális kereskedelmi közleményt indokolatlan és műszaki szempontból értelmetlen részletesen szabályozni. Ugyanakkor az egyértelmű közpolitikai célok elérése érdekében minden audiovizuális kereskedelmi közleménynek a kereskedelmi jelleg megjelölésére vonatkozó szabályok mellett tiszteletben kell tartania a minőségre vonatkozó alapvető szabályokat is.
- (80) Amint arra a „határok nélküli televíziózásról” szóló irányelv reklámra vonatkozó rendelkezéseinek bizonyos vonatkozásairól szóló bizottsági értelmező közlemény⁽¹⁾ rámutatott, új reklámtechnikák és marketingmódszerek megjelenésével a hagyományos műsorszolgáltatás keretei között megvalósuló audiovizuális kereskedelmi közleményben olyan új hatékony lehetőségek jöttek létre, amelyek a hagyományos műsorszolgáltatás számára potenciálisan kedvezőbb versenypozíciót biztosítanak a lekérhető szolgáltatásokkal folytatott versenyben.
- (81) A kereskedelem és a technológiai fejlődés több választási lehetőséget kínál, és nagyobb felelősséget vár el a felhasználótól az audiovizuális médiaszolgáltatások igénybevételeiben. Annak érdekében, hogy a szabályozás arányos maradjon az elérendő közérdekű célokkal, a televíziós műsorszolgáltatás tekintetében bizonyos fokú rugalmasságot kell lehetővé tenni. Az elkülönítés elvét a televíziós reklámra és a televíziós vásárlásra kell korlátozni, és bizonyos feltételek megléte esetén engedélyezni kell a termék megjelenítést, kivéve, ha valamely tagállam másként határoz. A burkolt termék megjelenítést azonban tiltani kell. Az elkülönítés elvének nem szabad megakadályoznia új reklámtechnikák alkalmazását.
- (82) Az ezen irányelvben szabályozott kereskedelmi gyakorlat körén kívül az audiovizuális médiaszolgáltatásokban megjelenő tisztességtelen, például megtévesztő vagy agresszív kereskedelmi gyakorlatra a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽²⁾ kell alkalmazni. Ezen túlmenően, a cigaretta és más dohánytermékek nyomtatott sajtóban, információs társadalmi szolgáltatásokban és rádiós műsorszolgáltatásokban történő reklámozását megtiltó, a tagállamok dohánytermékek reklámozására és támogatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 2003. május 26-i 2003/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽³⁾ nem kell érintenie ezen irányelv rendelkezéseit, az audiovizuális szolgáltatások különleges jellegére tekintettel. Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 88. cikkének (1) bekezdése, amely megtiltja egyes gyógyszerkészítmények nyilvános reklámozását, ugyanezen cikk (5) bekezdése értelmében alkalmazandó, ezen irányelv 21. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül. Továbbá ezen irányelv nem sértheti az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾.
- (83) Annak biztosítására, hogy a fogyasztók, mint televíziónézők érdekei teljesen és megfelelően védettek legyenek, alapvető, hogy a televíziós hirdetésre bizonyos számú minimális szabály és norma vonatkozzék, és hogy a tagállamok fenntartsák a jogot részletesebb és szigorúbb szabályok bevezetésére, és bizonyos körülmények között eltérő feltételeket szabhassanak meg a joghatóságuk alá tartozó televíziós műsorszolgáltatók számára.
- (84) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az uniós jog kellő figyelembevételével és a kizárólag nemzeti területre szánt olyan adások tekintetében, amelyek közvetlenül vagy közvetve nem foghatók egy vagy több tagállamban, különböző feltételeket szabhassanak meg a reklámok elhelyezésére és különböző korlátokat alkalmazhassanak a reklámok mennyiségére annak érdekében, hogy megkönnyítsék az ilyen jellegű adásokat.

(1) HL C 102., 2004.4.28., 2. o.

(2) HL L 149., 2005.6.11., 22. o.

(3) HL L 152., 2003.6.20., 16. o.

(4) HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

(5) HL L 404., 2006.12.30., 9. o.

- (85) Tekintettel arra, hogy az új technológiák – például a digitális videofelvevő készülékek és a megnövekedett csatornaválaszték – alkalmazásából adódóan megnövekedett azon lehetőségek száma, amelyek révén a nézők elkerülhetik a reklámokat, nem indokoltak a reklámbejátszások elhelyezésére vonatkozó, a nézők védelmét célzó részletes szabályok. Miközben nem kell növelni a reklámra fordítható műsoridő hosszát, ezen irányelvnek rugalmasságot kell biztosítania a műsorszolgáltató számára azzal a megkötéssel, hogy a reklám nem bonthatja meg indokolatlanul a műsorszámok egységét.
- (86) Ezen irányelv védelemben kívánja részesíteni az európai televíziózás különleges jellegét, amelyben a reklám lehetőség szerint a műsorszámok között helyezkedik el, ezért korlátozásokat ír elő a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a televízió céljára készült filmek, valamint egyes, védendő műsorkategóriák lehetséges megszakításaira.
- (87) Óránkénti 20 %-os korlátozást kell megállapítani televíziós reklámbejátszások és a televíziós vásárlási bejátszások tekintetében, ezt a korlátozást a főműsoridőre is alkalmazni kell. A televíziós reklámbejátszás fogalma alatt az 1. cikk (1) bekezdésének i. alpontjában meghatározott, tizenkét percet meg nem haladó időtartamú televíziós reklámot kell érteni.
- (88) Szükséges a cigaretta és egyéb dohánytermékek értékesítését előmozdító mindenféle audiovizuális kereskedelmi közlemény tilalma, beleértve az olyan közvetett audiovizuális kereskedelmi közleményi formákat is, amelyek bár közvetlenül nem említik a dohányterméket, oly módon igyekeznek megkerülni a cigaretta és egyéb dohánytermékek tekintetében az audiovizuális kereskedelmi közleményre vonatkozó tilalmat, hogy dohánytermékek vagy olyan vállalkozások márkanéveit, jelképeit vagy egyéb jellemző tulajdonságait használják, mely vállalkozások ismert vagy fő tevékenységei között szerepel az ilyen termékek előállítása vagy forgalmazása.
- (89) Szükséges tiltani minden olyan audiovizuális kereskedelmi közleményt is, amely a kizárólag vényre kapható gyógyászati termékekre és gyógykezelésekre vonatkozik abban a tagállamban, melynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik, és szigorú szempontokat kell meghatározni a szeszartalmú termékek televíziós hirdetésével kapcsolatban.
- (90) Ezen irányelv tiltja a burkolt audiovizuális kereskedelmi közleményt, mert az negatív hatással van a fogyasztókra. A burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény tilalma ezen irányelv keretében nem vonatkozik a jogszerű termék megjelenítésre, amennyiben a nézőt megfelelő módon tájékoztatják a termék megjelenítés létéről. Erre úgy kerülhet sor, hogy jelzik – például egy semleges logóval – hogy egy adott műsorszámban termék megjelenítés történik.
- (91) A termék megjelenítés a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a televízió céljára készült filmek körében valós gyakorlatnak számít. A versenyegyenlőség biztosítása és ezáltal az európai médiaipar versenyképességének fokozása érdekében szükségesek a termék megjelenítésre vonatkozó szabályok. A termék megjelenítés ezen irányelvben meghatározott fogalma minden olyan audiovizuális kereskedelmi közleményt magában foglal, amely terméket, szolgáltatást, ezek védjegyét vagy mindezekre való utalást tartalmaz oly módon, hogy az – fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében – műsorszámában jelenik meg. Az áruk vagy szolgáltatások ingyenes nyújtása, mint például a produkciós kellekek vagy díjak, csak akkor tekinthetők termék megjelenítésnek, ha az érintett áruk vagy szolgáltatások jelentős értékűek. A termék megjelenítésre ugyanazok a mennyiségi szabályok és korlátozások alkalmazandók, mint az audiovizuális kereskedelmi közleményre. A támogatás és a termék megjelenítés közötti különbség döntő szempontja az, hogy termék megjelenítés esetén a termékre való utalás beépül a műsorszámába, az 1. cikk (1) bekezdésének m) pontjában foglalt fogalom meghatározás ezért tartalmazza a „műsorszámában” szót. Ezzel szemben a támogatóra való utalást meg lehet jeleníteni a műsorszám közben, de ez nem képezi a cselekmény részét.
- (92) A termék megjelenítést alapvetően meg kell tiltani. Mindazonáltal bizonyos műsортípusok esetében pozitív lista alapján helyénvaló eltérést biztosítani. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezeket az eltéréseket részben vagy egészben ne alkalmazzák, például azért, hogy a termék megjelenítést csak olyan műsorszámokban engedélyezik, amelyeket nem kizárólag abban a tagállamban gyártottak.
- (93) Tilos továbbá a támogatás és a termék megjelenítés, amennyiben a médiaszolgáltató felelősségét és szerkesztői függetlenségét érintő módon befolyásolják a műsorszámok tartalmát. A tematikus megjelenítés esetében ez a helyzet áll fenn.
- (94) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés által a tagállamokra rótt feladatok alapján ezen irányelv tényleges végrehajtásáért a tagállamok felelősek. A tagállamok megválaszthatják a jogi hagyományaiknak és meglévő struktúráiknak megfelelő eszközöket és különösen a hatáskörrel rendelkező független szabályozó szerveik formáját, annak érdekében, hogy az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos tevékenységüket részrehajlástól mentesen és átlátható módon végezhessék. Konkrétabban, a tagállamok által megválasztott eszközöknek hozzá kell járulniuk a médiapluralizmus előmozdításához.
- (95) Ezen irányelv helyes alkalmazásának biztosítása érdekében elengedhetetlen a tagállamok hatáskörrel rendelkező szabályozó szervei és a Bizottság közötti szoros együttműködés. Különösen fontos a tagállamok közötti és a tagállamok szabályozó szervei közötti hasonlóan szoros együttműködés azon hatások tekintetében, amelyekkel az egyik tagállamban letelepedett műsorszolgáltató egy másik tagállamban bírhat. Ha a nemzeti jog engedélyezési eljárást ír elő, és több mint egy tagállam érintett, kívánatos, hogy az érintett szervek között még az ilyen engedélyek kiadása előtt kerüljön sor kapcsolatfelvételre. Ezen együttműködésnek ki kell terjednie valamennyi, az ezen irányelv által összehangolt területre.

- (96) Szükséges tisztázni, hogy az önreklámozási tevékenységek a reklám egy sajátos formáját alkotják, melynek során a műsorszolgáltató saját termékeit, szolgáltatásait, műsorait vagy csatornáit hirdeti. Különösen, a műsorokból vett kivonatokból álló előzeteseket műsorként kell kezelni.
- (97) A televíziós műsorszolgáltató részéről saját műsoraival és a közvetlenül ezekből keletkező kiegészítő termékeivel kapcsolatban tett közleményeire, valamint a díjmentesen közvetített közszolgálati közleményekre és jótékonyági felhívásokra biztosított napi adásidőt nem kell beszámítani abba a napi vagy óránkénti adásidőbe, amely reklámra és televíziós vásárlásra biztosítható.
- (98) A verseny torzulásainak elkerülése érdekében ezt az eltérést az olyan termékekkel kapcsolatos közleményekre kell korlátozni, amelyek teljesítik azt a kettős feltételt, hogy egyidejűleg kiegészítők, illetve közvetlenül származnak az érintett műsorokból. A „kiegészítő” kifejezés itt olyan termékekre vonatkozik, amelyek konkrétan azt célozzák, hogy a nézőközönség az érintett műsorokból a legteljesebb előnyöket élvezze, illetve azokkal interaktív kapcsolatba léphessen.
- (99) A televíziós vásárlás fejlődésére tekintettel, amely vásárlási mód az összes piaci szereplő számára lényeges gazdasági tevékenység és az áruk, valamint szolgáltatások valódi közvetítője az Unióban, fontos a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása az ilyen adások formáját és tartalmát meghatározó megfelelő szabályok bevezetése által.
- (100) Az illetékes nemzeti hatóságok számára a vonatkozó intézkedések végrehajtásának ellenőrzése során lényeges megkülönböztetni a nem kizárólag televíziós vásárlásra szánt csatornákat illetően egyrészt a televíziós vásárlási bejátszások, a hirdetési műsorok és más hirdetési formák számára biztosított adásidőt, másrészt a televíziós vásárlási műsorablakoknak biztosított adásidőt. Ezért szükséges és elégséges, hogy az egyes ilyen műsorablakokat egyértelműen azonosítsák vizuális és akusztikai eszközökkel, legalább a műsorablak kezdetén és végén.
- (101) Ezt az irányelvet alkalmazni kell a hagyományos műsorok, így hírek, sport, filmek, dokumentumműsorok és dráma nélküli, kizárólag távértékesítésre vagy önreklámozásra szánt csatornákra, kizárólag ezen irányelv céljaira és anélkül, hogy ez érintené az ilyen csatornák bevonását egyéb uniós szabályozások hatálya alá.
- (102) A televíziós műsorszolgáltatókra rendszerint olyan kötelezettségek vonatkoznak, hogy programjukban a tényeket és eseményeket korrektül mutassák be, mindazonáltal nem kevésbé fontos, hogy konkrét kötelezettségek háruljanak rájuk a válaszadás joga vagy más, ezzel egyenértékű jogorvoslat tekintetében úgy, hogy a jogos érdekeiben egy közvetített televíziós program során elhangzott állítás útján sértett bármely személy hatékonyan élhessen ilyen jogaival vagy egyéb jogorvoslat lehetőségével.
- (103) A válaszadás joga megfelelő jogorvoslatot biztosít a televíziós műsorszolgáltatás esetében, és online környezetben is alkalmazható. A kiskorúak és az emberi méltóság védelméről és a válaszadás jogáról szóló ajánlás már tartalmaz megfelelő iránymutatást az intézkedések nemzeti jogban vagy gyakorlatban való végrehajtásához, a válaszadás jogának vagy az ezzel egyenértékű jogorvoslatoknak az online médiával kapcsolatban történő biztosítása érdekében.
- (104) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében egy belső határok nélküli térség megteremtését a közérdekű célok – különösen a kiskorúak és az emberi méltóság magas szintű védelmének és a fogyatékkal élő személyek jogai megerősítésének – egyidejű biztosítása mellett a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért ezen irányelv terjedelme és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (105) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „audiovizuális médiaszolgáltatás”:

i. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amelyért egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősséggel rendelkezik, és amelynek elsődleges célja műsorszámoknak tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a közönséghez történő eljuttatása a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózaton keresztül. Az ilyen audiovizuális médiaszolgáltatás vagy az ezen cikk e) pontjában meghatározott televíziós műsorszolgáltatás, vagy az ezen cikk g) pontjában meghatározott lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás;

ii. audiovizuális kereskedelmi közlemény;

- b) „műsorszám”: hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot, és amelynek formája és tartalma a televíziós műsorszolgáltatáshoz hasonlítható. A műsorszámok magukban foglalják például az egész estés filmeket, sporteseményeket, vígjátékokat, dokumentumfilmeket, gyermekműsorokat és az eredeti drámákat;
- c) „szerkesztői felelősség”: a műsorszámok kiválasztása és összeállítása – televíziós műsorszolgáltatás esetében a műsorszámok időbeli összeállítása, lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások esetében pedig a műsorkínálat összeállítása – során megvalósuló tényleges ellenőrzés. A szerkesztői felelősség nem eredményezi szükségszerűen a nemzeti jog szerinti jogi felelősséget a nyújtott tartalom vagy szolgáltatás tekintetében;
- d) „médiaszolgáltató”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely szerkesztői felelősséggel rendelkezik az audiovizuális médiaszolgáltatás audiovizuális tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak összeállítását;
- e) „televíziós műsorszolgáltatás” (azaz lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás): a médiaszolgáltató által nyújtott, műsorszámok műsorrend alapján történő egyidejű megtekintését lehetővé tévő audiovizuális médiaszolgáltatás;
- f) „műsorszolgáltató”: televíziós műsorszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltató;
- g) „lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás” (azaz nem lineáris audiovizuális médiaszolgáltatás): olyan, médiaszolgáltató által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatás, amelyben a médiaszolgáltató által összeállított műsorkínálat alapján a felhasználó egyéni kérés alapján, az általa kiválasztott időpontban tekintheti meg a műsorszámokat;
- h) „audiovizuális kereskedelmi közlemény”: olyan hangos vagy néma képek, amelyek célja gazdasági tevékenységet folytató természetes vagy jogi személy árujának, szolgáltatásának vagy arculatának közvetlen vagy közvetett népszerűsítése. Az ilyen képek fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében, vagy önreklámozás céljából kísérik egy műsorszámot, vagy szerepelnek abban. Az audiovizuális kereskedelmi közlemény formái közé tartozik többek között a televíziós reklám, a támogatás, a televíziós vásárlás és a termék megjelenítés;
- i) „televíziós reklám”: bármilyen formájú közlemény, amelyet köz- vagy magánvállalkozás vagy természetes személy fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében vagy önreklámozás céljából egy szakma, üzlet, foglalkozás vagy hivatás tekintetében közvetít annak érdekében, hogy fizetés ellenében előmozdítsa áruk vagy szolgáltatások értékesítését, beleértve az ingatlanokat, a jogokat és a kötelezettségeket is;
- j) „burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény”: áruk, szolgáltatások, illetve valamely áru gyártója vagy szolgáltatás nyújtója nevének, védjegyének vagy tevékenységének szavakban vagy képekben megfogalmazott, műsorszámban történő bemutatása, ha ez a bemutatás a médiaszolgáltató szándéka szerint reklámcélokat szolgál, és természetét tekintve félrevezetheti a nyilvánosságot. Az ilyen jellegű bemutatást különösen akkor kell szándékosnak tekinteni, ha fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében nyújtják;
- k) „támogatás”: olyan hozzájárulás, amelyet audiovizuális médiaszolgáltatás nyújtásával vagy audiovizuális alkotások készítésével nem foglalkozó köz- vagy magánvállalkozások vagy természetes személyek nyújtanak audiovizuális médiaszolgáltatások vagy műsorszámok finanszírozására azzal a céllal, hogy népszerűsítsék nevüket, védjegyüket, arculatukat, tevékenységüket vagy termékeiket;
- l) „televíziós vásárlás”: olyan közvetlen ajánlatok, amelyeket fizetés ellenében közvetítenek a nyilvánosság felé áruk vagy szolgáltatások értékesítése céljából, beleértve az ingatlanokat, a jogokat és a kötelezettségeket is;
- m) „termékmegjelenítés”: az audiovizuális kereskedelmi közlemény bármely olyan formája, amely terméket, szolgáltatást, ezek védjegyét vagy ezekre való utalást tartalmaz oly módon, hogy az – fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében – egy műsorszámban jelenik meg;
- n) „európai alkotások” a következők:
- i. a tagállamokból származó alkotások;
 - ii. az Európa Tanácsnak a határokat átlépő televíziózásról szóló európai egyezménye részes feleinek számító harmadik európai államokból származó alkotások, amelyek megfelelnek a (3) bekezdés feltételeinek;
 - iii. az Unió és harmadik országok között az audiovizuális ágazatra vonatkozóan létrejött megállapodások keretében, koprodukcióban elkészített olyan alkotások, amelyek megfelelnek a vonatkozó megállapodások feltételeinek.
- (2) Az (1) bekezdés n) pontjának ii. és iii. alpontja rendelkezéseinek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamokból származó alkotásokra ne vonatkozzanak az érintett harmadik országokban megkülönböztető intézkedések.
- (3) Az (1) bekezdés n) pontjának i. és ii. alpontjában említett alkotások elsősorban olyan alkotások, amelyek ezen rendelkezésekben említett egy vagy több államban lakóhellyel rendelkező szerzőkkel és munkatársak közreműködésével készültek, feltéve, hogy megfelelnek a következő három feltétel egyikének:
- i. az említett államok közül egyben vagy többen letelepedett egy vagy több producer alkotásai;

ii. az alkotások gyártását az említett tagállamok közül egyben vagy többen letelepedett egy vagy több producer felügyeli, és ténylegesen ellenőrzi;

iii. az összes koprodukciós költséghez túlnyomó részben az említett államok koproducerei járultak hozzá, és a koprodukciót nem az említett államokon kívül letelepedett egy vagy több producer ellenőrzi.

(4) Azon alkotások, amelyek az (1) bekezdés n) pontja értelmében nem európai alkotások, de amelyek a tagállamok és harmadik országok között kötött kétoldalú koprodukciós szerződések keretében készültek, európai alkotásoknak tekintendők, feltéve, hogy az uniós koproducerek biztosítják a gyártási összköltség többségét, és hogy a gyártást nem a tagállamokon kívül letelepedett egy vagy több producer ellenőrzi.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

2. cikk

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatók által közvetített valamennyi audiovizuális médiaszolgáltatás megfeleljen az adott tagállamban a nyilvánosságnak szánt audiovizuális médiaszolgáltatásokra alkalmazandó jogrendszer szabályainak.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában egy tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltatók a következők valamelyike:

a) azok, amelyek a (3) bekezdés szerint az adott tagállamban telepedtek le;

b) azok, amelyekre a (4) bekezdés alkalmazandó.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában a következő esetekben kell egy médiaszolgáltatót egy tagállamban letelepedettnek tekinteni:

a) a médiaszolgáltató központi ügyintézésének helye az adott tagállamban található, és az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos szerkesztői döntéseket abban a tagállamban hozzák;

b) ha a médiaszolgáltató központi ügyintézésének helye az egyik tagállamban található, de az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos szerkesztői döntéseket egy másik tagállamban hozzák, azt abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenységben közreműködő munkaerő jelentős része működik. Ha az érintett tagállamok mindegyikében az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenység folytatásában közreműködő munkaerő jelentős része működik, akkor a médiaszolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben központi ügyintézésének helye található. Ha az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenység folytatásában közreműködő munkaerő jelentős része az említett tagállamok egyikében sem működik, a médiaszolgáltatót abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, ahol az adott tagállam joga

szerint elsőként megkezdte tevékenységét, feltéve, hogy folyamatos és tényleges kapcsolatot tart fenn annak a tagállamnak a gazdaságával;

c) ha egy médiaszolgáltató központi ügyintézésének helye egy tagállamban található, de az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos döntéseket egy harmadik országban hozzák, vagy fordítva, azt az érintett tagállamban letelepedettnek kell tekinteni, feltéve, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenység folytatásában szerepet játszó munkaerő jelentős része abban a tagállamban működik.

(4) Azokat a médiaszolgáltatókat, amelyekre a (3) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, egy tagállam joghatósága alá tartozónak kell tekinteni a következő esetekben:

a) az adott tagállamban található műholdas feladó-állomást használnak;

b) bár nem használnak az adott tagállamban található műholdas feladó-állomást, a műholdnak az adott tagállam tulajdonában lévő átviteli kapacitását használják.

(5) Ha a (3) és (4) bekezdés szerint nem dönthető el, hogy melyik tagállamnak van joghatósága, az illetékes tagállam az, amelyben a médiaszolgáltató az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49–55. cikkének értelmében letelepedett.

(6) Ez az irányelv nem alkalmazandó az olyan, kizárólag harmadik országokban történő vételre szánt audiovizuális médiaszolgáltatásokra, amelyek szokásos fogyasztói eszközökkel közvetlenül vagy közvetve nem foghatók nyilvánosan egy vagy több tagállamban.

3. cikk

(1) A tagállamok biztosítják a más tagállamokból származó audiovizuális médiaszolgáltatások vételének szabadságát, és nem korlátozzák területükön azok továbbközvetítését olyan okokból, amelyek az ezen irányelv által összehangolt területekre vonatkoznak.

(2) A tagállamok a televíziós műsorszolgáltatás tekintetében ideiglenesen eltérhetnek az (1) bekezdéstől, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a más tagállamból származó televíziós műsorszolgáltatás nyilvánvalóan, komolyan és súlyosan sérti a 27. cikk (1) vagy (2) bekezdését és/vagy a 6. cikket;

b) a megelőző 12 hónap alatt a műsorszolgáltató legalább két korábbi alkalommal megsértette az a) pontban említett előírást (előírásokat);

c) az érintett tagállam írásban értesítette a műsorszolgáltatót és a Bizottságot az állítólagos jogsértésekről és az általa tervezett intézkedésekről, amelyeket akkor hoz, ha ismételten megtörténik egy ilyen jogsértés;

d) az adást közvetítő tagállammal és a Bizottsággal folytatott konzultáció nem eredményezett egyezséget a c) pontban előírt értesítéstől számított tizenöt napon belül és az állítólagos jogsértés továbbra is fennáll.

A tagállam által hozott intézkedésekről szóló értesítést követő két hónapon belül a Bizottság határozatot hoz arról, hogy az intézkedések megfelelnek-e az uniós jognak. Amennyiben úgy határoz, hogy nem felelnek meg, a tagállam köteles sürgősséggel megszüntetni a kérdéses intézkedéseket.

(3) A (2) bekezdés nem érinti az érintett műsorszolgáltató felett joghatósággal rendelkező tagállamban a kérdéses jogsértésekkel kapcsolatos bármely eljárás, jogorvoslat vagy szankció alkalmazását.

(4) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások tekintetében a tagállamok az általuk hozott intézkedésekkel eltérhetnek az (1) bekezdéstől egy adott szolgáltatás tekintetében, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézkedések:

i. a következő okok egyike miatt szükségesek:

— közrend, különösen a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és üldözése, ideértve a kiskorúak védelmét és a faji, nemi, vallási vagy nemzeti alapú bármilyen gyűlöletre uszítás és az egyének emberi méltóságának megsértése elleni harcot,

— közegészség-védelem,

— közbiztonság, ideértve a nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekek védelmét,

— a fogyasztók védelme, ideértve a befektetők védelmét is;

ii. egy olyan lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás ellen irányulnak, amely az i. alpontban említett célokat sérti, vagy e célokat komolyan és súlyosan veszélyezteti;

iii. az említett célokkal arányosak;

b) a szóban forgó intézkedés meghozatala előtt és a bírósági eljárás sérelme nélkül, ideértve az előzetes eljárásokat és a bűnügyi nyomozás keretében végrehajtott intézkedéseket, a tagállam:

i. felkérte azon tagállamot, amelynek joghatósága alá a szolgáltató tartozik, hogy intézkedjen, és a tagállam ezt nem tette meg, vagy az intézkedések nem voltak megfelelőek;

ii. közölte a Bizottsággal és azzal a tagállammal, amelynek joghatósága alá a szolgáltató tartozik, hogy ilyen intézkedéseket szándékozik tenni.

(5) A tagállamok sürgős esetekben eltérhetnek a (4) bekezdés b) pontjában előírt feltételektől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésekről a lehető legrövidebb időn belül értesíti a Bizottságot és azon tagállamot, amelynek joghatósága alá a szolgáltató tartozik, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet sürgősnek tekinti.

(6) A tagállam (4) és (5) bekezdésben említett eljáráshoz való lehetőségének sérelme nélkül a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a közölt intézkedések összeegyeztethetőségét az uniós joggal. Ha arra a következtetésre jut, hogy az intézkedések összeegyeztethetetlenek az uniós joggal, a Bizottság felkéri a tagállamot, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedésektől vagy sürgősen szüntesse meg a kérdéses intézkedéseket.

4. cikk

(1) A tagállamoknak továbbra is jogukban áll előírni, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók az ezen irányelv által összehangolt területeken részletesebb vagy szigorúbb szabályoknak feleljenek meg, feltéve, hogy e szabályok megfelelnek az uniós jognak.

(2) Ha a tagállam:

a) gyakorolta az (1) bekezdés szerinti, részletesebb vagy szigorúbb általános közérdekű szabályok elfogadására vonatkozó jogát; és

b) megállapítja, hogy egy másik tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató valamely televíziós műsorszolgáltatását teljes egészében vagy legnagyobb részét az ő területére irányítja,

kapcsolatba léphet a műsorszolgáltató tekintetében joghatósággal rendelkező tagállammal annak érdekében, hogy a felmerülő problémákra kölcsönösen kielégítő megoldást találjanak. Az első tagállamtól érkező indokolt kérelem kézhezvételét követően a joghatósággal rendelkező tagállam felszólítja a műsorszolgáltatót, hogy tegyen eleget a kérdéses, általános közérdekű szabályoknak. A joghatósággal rendelkező tagállam a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül tájékoztatja az első tagállamot az elért eredményekről. Bármelyik tagállam felkérheti a 29. cikk szerint létrehozott kapcsolattartó bizottságot az eset kivizsgálására.

(3) Az első tagállam megfelelő intézkedéseket fogadhat el az érintett műsorszolgáltatóval szemben, ha megállapítja, hogy:

- a) a (2) bekezdés alkalmazása által elért eredmények nem kielégítőek; és
- b) az érintett műsorszolgáltató azért telepedett le a joghatósággal rendelkező tagállamban, hogy kijátssza a szigorúbb szabályokat, amelyek az ezen irányelv által összehangolt területeken alkalmazandók lennének rá, ha a műsorszolgáltató az első tagállamban telepedett volna le.

Ezen intézkedéseknek objektíve szükségeseknek kell lenniük, azokat megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni, és arányosnak kell lenniük az elérni kívánt célokkal.

(4) A tagállamok a (3) bekezdés alapján csak akkor hozhatnak intézkedéseket, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) a tagállam értesítette a Bizottságot és azt a tagállamot, amelyben a műsorszolgáltató letelepedett, az ilyen intézkedések meghozatalára irányuló szándékáról, és megindokolta megállapítását; és
- b) a Bizottság úgy határozott, hogy az intézkedések az uniós joggal összeegyeztethetőek és különösen, hogy a (2) és (3) bekezdés szerinti intézkedéseket hozó tagállam megállapításai kellően megalapozottak.

(5) A Bizottság az (4) bekezdés a) pontjában említett értesítéstől számított három hónapon belül határoz. Ha megállapítja, hogy az intézkedések összeegyeztethetetlenek az uniós joggal, akkor az érintett tagállam tartózkodik a javasolt intézkedések meghozatalától.

(6) A tagállamok jogrendszerük keretei között megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók ténylegesen megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek.

(7) A tagállamok az ezen irányelv által összehangolt területeken a jogrendszerük által lehetővé tett mértékben ösztönzik a nemzeti szintű társszabályozási és/vagy önszabályozási rendszereket. E rendszereket úgy kell kialakítani, hogy azokat a legfontosabb érdekeltek széles körben elfogadják az érintett tagállamokban, és hogy biztosítsák a szabályok tényleges betartását.

(8) A 2000/31/EK irányelv alkalmazandó, amennyiben ez az irányelv másként nem rendelkezik. Abban az esetben, ha a 2000/31/EK irányelv valamely rendelkezése ellentétes ezen irányelv valamely rendelkezésével, ezen irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni, kivéve, ha ez az irányelv másként rendelkezik.

III. FEJEZET

VALAMENNYI AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSRA ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK

5. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó audiovizuális médiaszolgáltatók egyszerűen, közvetlenül és

folyamatosan hozzáférhetővé tegyék a szolgáltatás igénybe vevői számára legalább:

- a) a médiaszolgáltató nevét;
- b) a médiaszolgáltató letelepedési helyének postai címét;
- c) a médiaszolgáltatóra vonatkozó részletes adatokat – beleértve a médiaszolgáltató elektronikus postacímét vagy honlapjának címét –, amelyek révén gyorsan létesíthető vele közvetlen és tényleges kapcsolat;
- d) adott esetben a hatáskörrel rendelkező szabályozó vagy felügyeleti szervek megjelölését.

6. cikk

A tagállamok megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatások ne tartalmazzanak fajon, nemen, vallási vagy nemzeti hovatartozáson alapuló gyűlöletkeltést.

7. cikk

A tagállamoknak ösztönözniük kell a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatókat annak biztosítására, hogy szolgáltatásaikat fokozatosan tegyék hozzáférhetővé a látási vagy hallási fogyatékkal élők számára.

8. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotást ne közvetítsenek a jogosultakkal létrejött megállapodásban kikötött időszakon kívül.

9. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által közölt audiovizuális kereskedelmi közlemény megfeleljen a következő követelményeknek:

- a) az audiovizuális kereskedelmi közleménynek, mint olyannak, könnyen felismerhetőnek kell lennie. Tilos a burkolt audiovizuális kereskedelmi közlemény;
- b) az audiovizuális kereskedelmi közlemény nem alkalmazható tudatosan nem észlelhető technikákat;
- c) az audiovizuális kereskedelmi közlemény:

i. nem sértheti az emberi méltóságot;

ii. nem tartalmazhat, illetve támogathat a nemen, faji vagy etnikai származáson, nemzetiségen, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést;

- iii. nem bátoríthat egészségre vagy biztonságra ártalmas magatartásra;
 - iv. nem bátoríthat a környezetvédelem szempontjából nagymértékben káros magatartásra;
- d) tilos a cigarettára és más dohánytermékekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény minden formája;
- e) az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény nem célozhat kifejezetten kiskorúakat, és nem bátoríthat az ilyen italok mértéktelen fogyasztására;
- f) tilos az olyan gyógyászati termékekre, illetve gyógykezelésekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemény, amelyek csak vényre kaphatók abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik;
- g) az audiovizuális kereskedelmi közlemény nem okozhatja kiskorúak fizikai vagy erkölcsi károsodását. Ennek megfelelően közvetlenül nem buzdíthat kiskorúakat termék vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérbevételére tapasztalatlanosságuk vagy hiszékenységük kihasználásával, közvetlenül nem bátoríthat kiskorúakat arra, hogy rábeszéljék szüleiket vagy másokat a reklámozott termék vagy szolgáltatás megvásárlására, nem használhatja ki a kiskorúak szüleik, tanáraik és más személyek iránti különleges bizalmát, és indokolatlanul nem ábrázolhat kiskorút veszélyes helyzetekben.

(2) A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell a médiaszolgáltatókat arra, hogy magatartási kódexeket dolgozzanak ki az olyan élelmiszerekre és italokra vonatkozó, gyermekműsorokat kísérő vagy azokban foglalt, nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közleményeket illetően, amelyek olyan táplálkozási vagy élettani hatással bíró tápanyagokat és egyéb anyagokat tartalmaznak, különösen zsírt, transz-zsírsvakokat, só/nátriumot és cukrokat, amelyeknek túlzott mértékű bevitel a teljes étrendben nem ajánlott.

10. cikk

(1) A támogatott audiovizuális médiaszolgáltatásoknak vagy műsorszámoknak a következő követelményeknek kell megfelelniük:

- a) tartalmuk és – televíziós műsorszolgáltatás esetén – műsorrendjük semmilyen körülmények között nem befolyásolható oly módon, hogy ez hatással legyen a médiaszolgáltató felelősségére és szerkesztői függetlenségére;
- b) nem bátoríthatnak közvetlenül – különösen különleges ösztönző utalások révén – áru vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérlésére;
- c) a nézőket egyértelműen tájékoztatni kell a támogatási megállapodás létéről. A támogatott műsorszámot a támogató neve, logója és/vagy egyéb, a támogatóra utaló jelzés, például egy vagy több termékére vagy szolgáltatására való utalás vagy ezek megkülönböztető jele feltüntetésével, műsorszámától

függően alkalmas módon a műsorszám elején, folyamán és/vagy végén egyértelműen meg kell jelölni.

(2) Audiovizuális médiaszolgáltatásokat vagy műsorszámokat nem támogathat olyan vállalkozás, amelynek elsődleges tevékenysége cigaretta vagy egyéb dohánytermék gyártása vagy értékesítése.

(3) A gyógyszerkészítmények gyártásával vagy értékesítésével, valamint a gyógykezeléssel foglalkozó vállalkozás által támogatott audiovizuális médiaszolgáltatások vagy műsorszámok népszerűsíthetik a vállalkozás nevét vagy arculatát, de nem népszerűsíthetnek olyan konkrét gyógyszerkészítményeket vagy gyógykezeléseket, amelyek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik, csak vény ellenében hozzáférhetők.

(4) Hírek és aktuális témákról szóló műsorszámok nem támogathatók. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy megtiltják a támogatói logó megjelenítését a gyermekműsorok, a dokumentumfilmek és a vallási műsorok közben.

11. cikk

(1) A (2), (3) és (4) bekezdések kizárólag 2009. december 19-e után készített műsorszámokra alkalmazandók.

(2) Tilos a termékmegjelenítés.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, ha egy tagállam másként nem határoz, a termékmegjelenítés a következő esetekben megengedett:

- a) a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások, az audiovizuális médiaszolgáltatások céljára készült filmek és sorozatok, a sportműsorok és a könnyű szórakoztató műsorszámok esetén;
- b) ha nem kerül sor fizetésre, hanem csak bizonyos termékeket vagy szolgáltatásokat ingyenesen bocsátanak rendelkezésre, például produkciós kellekeket és díjakat, azért, hogy azok valamely műsorba bekerüljenek.

Az a) pontban említett eltérés nem vonatkozik a gyermekműsorokra.

A termékmegjelenítést tartalmazó műsorszámoknak legalább az összes alábbi követelménynek meg kell felelniük:

- a) tartalmuk és televíziós műsorszolgáltatás esetén műsorrendjük semmilyen körülmények között nem befolyásolható oly módon, hogy ez hatással legyen a médiaszolgáltató felelősségére és szerkesztői függetlenségére;
- b) nem bátoríthatnak közvetlenül – különösen különleges ösztönző utalások révén – áru vagy szolgáltatás megvásárlására vagy bérlésére;
- c) nem adhatnak indokolatlan hangsúlyt a szóban forgó terméknek;

d) a nézőket egyértelműen tájékoztatni kell a termék megjelenítés létéről. A termék megjelenítést tartalmazó műsorszámot a nézők félrevezetésének elkerülése érdekében a műsorszám elején és végén, valamint amikor a reklámblokkokat követően a műsorszám folytatódik, a megfelelő módon meg kell jelölni.

Kivételes esetekben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy lemondanak a d) pontban meghatározott követelményekről, feltéve, hogy a szóban forgó műsorszámot nem maga a médiaszolgáltató vagy egy azzal kapcsolatban álló társaság készítette vagy rendelte meg.

(4) A műsorszámok semmilyen esetben sem tartalmazhatnak az alábbi termékekre vonatkozó termék megjelenítést:

- a) dohánytermék, cigaretta vagy más, olyan vállalkozástól származó termék, amelynek elsődleges tevékenysége cigaretta vagy egyéb dohánytermék gyártása vagy értékesítése;
- b) olyan gyógyszerkészítmények, illetve gyógykezelések, amelyek vénykötelesek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik.

IV. FEJEZET

KIZÁRÓLAG A LEKÉRHETŐ AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKRA ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK

12. cikk

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott olyan lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások, amelyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését, csak oly módon legyenek elérhetőek, amely biztosítja, hogy a kiskorúak rendes körülmények között nem láthatják vagy hallhatják az ilyen lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat.

13. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások, amennyiben lehetséges, az erre alkalmas eszközökkel támogassák európai alkotások előállítását és az ilyen alkotásokhoz való hozzáférést. E támogatás formái közé tartozhat többek között, hogy e szolgáltatások pénzügyi hozzájárulást nyújtanak az európai alkotások előállításához és jogainak megszerzéséhez, vagy ahhoz, hogy az európai alkotások a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás műsorkínálatában nagyobb arányban és/vagy hangsúlyosabb helyen szerepeljenek.

(2) A tagállamok legkésőbb 2011. december 19-ig, ezt követően pedig négyévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az (1) bekezdés végrehajtásáról.

(3) A Bizottság a tagállamok által benyújtott információk és egy független vizsgálat alapján jelentést nyújt be az Európai

Parlament és a Tanács számára az (1) bekezdés alkalmazásáról, és ebben figyelembe veszi a piaci és a technológiai fejlődést, valamint a kulturális sokszínűség célját.

V. FEJEZET

KIZÁRÓLAGOS JOGOKRA ÉS A RÖVID HÍRADÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK A TELEVÍZIÓS MŰSORSZOLGÁLTATÁSBAN

14. cikk

(1) Minden tagállam hozhat intézkedést az uniós joggal összhangban annak biztosítására, hogy a joghatósága alá tartozó műsorszolgáltatók kizárólagos alapon ne közvetíthessenek az adott tagállam számára társadalmi szempontból kiemelten jelentős eseményeket oly módon, hogy az adott tagállamban a közönség jelentős részét kizárják az ilyen események élőben vagy későbbi közvetítés útján, szabadon hozzáférhető televízióadásban való követésének lehetőségéből. Ha így jár el, az érintett tagállam jegyzéket készít azokról a meghatározott nemzeti vagy nemzeti eseményekről, amelyeket társadalmi szempontból kiemelkedő jelentőségűnek tart. Erről egyértelmű és átlátható módon és megfelelő időben gondoskodik. Ennek során az érintett tagállam azt is meghatározza, hogy az ilyen események teljes vagy részleges élő közvetítésben kerüljenek műsorra, vagy amennyiben ez objektív közérdekű okokból szükséges vagy megfelelő, teljes vagy részleges későbbi közvetítésre kerüljön sor.

(2) A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot minden olyan intézkedésről, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően hoztak vagy hozni fognak. Az értesítéstől számított három hónapon belül a Bizottság megvizsgálja, hogy az ilyen intézkedések összeegyeztethetők-e az uniós joggal, és erről tájékoztatja a többi tagállamot. A Bizottság kikéri a 29. cikk alapján létrehozott kapcsolattartó bizottság véleményét. A Bizottság a meghozott intézkedéseket haladéktalanul közzéteszi továbbá az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és legalább évente egyszer kiadja a tagállamok által hozott intézkedések egységes szerkezetbe foglalt jegyzékét.

(3) A tagállamok jogalkotási kereteiken belül megfelelő eszközökkel gondoskodnak arról, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltatók 2007. december 18-át követően az általuk vásárolt kizárólagos jogokat nem gyakorolják oly módon, hogy egy másik tagállamban a közönség jelentős részét megfosztják attól a lehetőségtől, hogy az említett másik tagállam által az (1) és (2) bekezdés szerint megjelölt eseményeket teljes körű vagy részleges élő közvetítés, vagy amennyiben ez objektív közérdekű okokból szükséges vagy megfelelő, teljes vagy részleges későbbi közvetítés útján, szabadon hozzáférhető televízióadásban kövessék, ahogyan azt az (1) bekezdés szerint a másik tagállam meghatározta.

15. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az Unió területén letelepedett valamennyi műsorszolgáltató rövid híradás céljából méltányos, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes módon hozzáférjen az adott tagállam joghatósága alá tartozó műsorszolgáltató által kizárólagos alapon közvetített, nagy közérdeklődésre számot tartó eseményekhez.

(2) Ha a hozzáférést igénylő műsorszolgáltatóval megegyező tagállamban letelepedett másik műsorszolgáltató kizárólagos jogokat szerzett a nagy közérdeklődésre számot tartó eseménnyel kapcsolatban, a hozzáférést e műsorszolgáltatótól kell igényelni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy e hozzáférést az által garantálják, hogy a műsorszolgáltatók a közvetítő műsorszolgáltató adásából szabadon választhassanak ki rövid részleteket, és e műsorszolgáltatók kötelesek legalább a forrást megjelölni, kivéve, ha ez gyakorlati okokból nem lehetséges.

(4) A (3) bekezdés alternatívájaként a tagállamok olyan egyenértékű rendszert hozhatnak létre, amely a hozzáférést valamely egyéb, méltányos, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes módon biztosítja.

(5) A rövid részletek kizárólag általános hírműsorok céljára használhatók fel, és lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatókban csak akkor használhatók fel, ha ugyanazon médiaszolgáltató ugyanazt a műsorszámot időben késleltetve nyújtja.

(6) Az (1)–(5) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok jogrendszerükkel és joggyakorlatukkal összhangban biztosítják az ilyen rövid részletek rendelkezésre bocsátási módjainak és feltételeinek meghatározását, különösen bármilyen ellentételezési megállapodás, a rövid részletek maximális hossza, valamint azok közvetítésének időbeli korlátai tekintetében. Ha ellentételezést írnak elő, annak összege nem haladhatja meg a hozzáférés biztosítása során közvetlenül felmerülő többletköltségek összegét.

VI. FEJEZET

TELEVÍZIÓS ADÁSOK TERJESZTÉSÉNEK ÉS GYÁRTÁSÁNAK ELŐMOZDÍTÁSA

16. cikk

(1) Ahol megvalósítható és megfelelő eszközök állnak rendelkezésre, a tagállamok biztosítják, hogy a műsorszolgáltatók európai alkotások számára adásidőjüket többségi hányadát fenn tartásuk, leszámítva a hírekre, sporteseményekre, játékokra, reklámra és teletext szolgáltatásokra és televíziós vásárlásra kijelölt műsoridőt. Tekintettel a műsorszolgáltató információs, oktatási, kulturális és szórakoztatási felelősségére a nézőközönségével szemben, ezt az arányt fokozatosan kell elérni, megfelelő kritériumok alapján.

(2) Ahol az (1) bekezdésben meghatározott arány nem tartható fenn, az nem lehet kisebb, mint az 1988. évi átlag az érintett tagállamban.

Görögország és Portugália tekintetében azonban az 1988. év helyett az 1990. év irányadó.

(3) 1991. október 3-tól kezdődően a tagállamok a Bizottság számára minden két évben jelentést készítenek e cikk és a 17. cikk alkalmazásáról.

A jelentés konkrétan kitér az érintett tagállam joghatósága alá tartozó összes televíziós program vonatkozásában az e cikkben és a 17. cikkben említett arány teljesülésére vonatkozó statisztikai kimutatásra, és minden esetben megindokolja, ha az arány teljesítése elmaradt, és ismerteti az eléréséhez alkalmazott vagy tervezett intézkedéseket.

A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot és az Európai Parlamentet a jelentésekről, amelyeket adott esetben véleménnyel egészít ki. A Bizottság biztosítja az e cikk és a 17. cikk alkalmazását az Európai Unió működéséről szóló szerződés előírásaival összhangban. A Bizottság véleményalkotásában különösen figyelembe veheti a korábbi évekhez viszonyítva elért fejlődést, az első műsorba került alkotások programokhoz viszonyított arányát, az új televíziós műsorszolgáltatók konkrét körülményeit, és azon országok sajátos körülményeit, amelyekben jellemző az alacsony szintű audiovizuális gyártási kapacitás, illetve korlátozott a nyelvtérlet.

17. cikk

A tagállamok mindenütt, ahol megvalósítható és megfelelő eszközök állnak rendelkezésre, biztosítják, hogy a műsorszolgáltatók adásidőjükhöz – ide nem értve a hírekre, sporteseményekre, játékokra, reklámra, teletext szolgáltatásokra és televíziós vásárlásra kijelölt műsoridőt – legalább 10 %-át európai alkotások számára tartásuk fenn, vagy a tagállam megítélésétől függően, a műsorkészítési költségvetésük legalább 10 %-át szánják olyan európai alkotásokra, amelyeket a műsorszolgáltatóktól független producerek állítanak elő. Ezt az arányt, tekintettel a műsorszolgáltatók közönségükkel szembeni információs, oktatási, kulturális és szórakoztatási felelősségére, fokozatosan kell elérni, megfelelő szempontok alapján. Ezt az újabb keletű, azaz előállításuktól számított öt éven belül sugárzott alkotások megfelelő arányának biztosításával kell elérni.

18. cikk

E fejezet nem alkalmazandó az olyan televíziós műsorokra, amelyeket helyi közönségnek szánnak és nem képezik a nemzeti hálózat részét.

VII. FEJEZET

TELEVÍZIÓS REKLÁM ÉS TELEVÍZIÓS VÁSÁRLÁS

19. cikk

(1) A televíziós reklámnak és a televíziós vásárlásnak azonnal felismerhetőnek és a szerkesztői tartalomtól megkülönböztethetőnek kell lennie. Az új reklámtéchnikák használatának sérelme nélkül a televíziós reklámnak és a televíziós vásárlásnak a műsorszám többi részétől képi és/vagy hangszközökkel és/vagy szünetekkel kellően elhatárolva kell megjelennie.

(2) Elkülönített reklám- és televíziós vásárlási bejatszások – ide nem értve a sportesemények közvetítésében megjelenőket – kivételesen alkalmazhatók.

20. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a műsorszámba beiktatott televíziós reklám vagy televíziós vásárlás – figyelembe véve a műsorszámban a természetes szüneteket, az érintett műsor időtartamát és természetét – ne sértse a műsorszám egységét, valamint a jogosultak jogait.

(2) A televíziós célra készült filmek (a fikciós és nem-fikciós sorozatok, valamint a dokumentumműsorok kivételével), a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a hírműsorok közvetítése televíziós reklámmal és/vagy televíziós vásárlással minden egyes, műsorrend szerinti, legalább 30 perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg. A gyermekműsorok közvetítése reklámmal és/vagy televíziós vásárlással minden egyes, műsorrend szerinti, legalább 30 perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg, feltéve, hogy a műsorszám műsorrend szerinti időtartama a 30 percet meghaladja. A vallási szertartások nem szakíthatók meg televíziós reklámmal vagy televíziós vásárlással.

21. cikk

Tilos az olyan gyógyszerkészítményekre irányuló televíziós vásárlási műsor, amelyek a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti forgalombahozatali engedélytől függenek, továbbá tilos a gyógyászati kezelés megjelenítése televíziós vásárlási műsorban.

22. cikk

Az alkoholos italok televíziós hirdetése és televíziós vásárlási műsorai megfelelnek a következő kritériumoknak:

- a) nem szólhat kifejezetten kiskorúaknak, illetve különösen nem ábrázolhat kiskorúakat ezen italok fogyasztása közben;
- b) nem kapcsolhatja össze az alkohol fogyasztását a jobb fizikai teljesítménnyel, vagy járművezetéssel;
- c) nem keltheti azt a benyomást, hogy az alkohol fogyasztása hozzájárul a társadalmi vagy szexuális sikerhez;
- d) nem állíthatja, hogy az alkoholnak gyógyászati tulajdonsága van, illetve serkentő, nyugtató hatása, illetve a személyes konfliktusok megoldásának eszköze;
- e) nem ösztönözhet az alkohol mértéktelen fogyasztására, és nem tüntetheti fel negatív fényben az önmegtartóztatást, illetve önmérsékletet;
- f) nem hangsúlyozhatja a magas alkoholtartalmat az italok pozitív minőségi jellemzőjeként.

23. cikk

(1) A televíziós reklámbejátszások és a televíziós vásárlási bejátszások aránya egész órától egész óráig tartó időtartamon belül nem haladhatja meg a 20 %-ot.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a műsorszolgáltató által saját műsorszámairól vagy a közvetlenül ezekből a műsorszámokból származó termékekről szóló hirdetésekre, a támogatói közleményekre vonatkozó hirdetésekre és a termékmegjelenítésre.

24. cikk

A televíziós vásárlási műsorablakok – amelyek megszakítás nélküli időtartamának legalább tizenöt percnak kell lennie – e minőségét képi és hangszközök segítségével egyértelműen jelezni kell.

25. cikk

Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések a kizárólag reklámzásra és televíziós vásárlásra szolgáló televíziós csatornákra, valamint a kizárólag önreklámzásra szolgáló televíziós csatornákra megfelelően alkalmazandók.

Ezekre a csatornákra azonban nem alkalmazandó a VI. fejezet, valamint a 20. cikk és a 23. cikk.

26. cikk

A 4. cikk sérelme nélkül a tagállamok az uniós jog kellő figyelembevételével a 20. cikk (2) bekezdésében és a 23. cikkben meghatározott feltételektől eltérő más feltételeket határozhatnak meg a kizárólagosan nemzeti területre szánt televíziós műsorszolgáltatások tekintetében, amelyek a nyilvánosság által sem közvetlenül, sem közvetve nem foghatók egy vagy több másik tagállamban.

VIII. FEJEZET

A KISKORÚAK VÉDELME A TELEVÍZIÓS MŰSORSZOLGÁLTATÁSBAN

27. cikk

(1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó műsorszolgáltatók által nyújtott televíziós adások ne tartalmazzanak olyan programokat, amelyek súlyosan károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését, különösen pornográfiát vagy indokolatlan erőszakot tartalmazó műsorokat.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott intézkedések olyan további műsorokra is kiterjednek, amelyek valószínűleg károsítják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését, kivéve, ahol biztosítható az adásidő megválasztásával vagy más technikai intézkedéssel, hogy az adáskörzetben a kiskorúak szokásos körülmények között ne hallják vagy ne lássák az ilyen adásokat.

(3) Továbbá, amikor ilyen műsorok sugárzására kódolatlan formában kerül sor, a tagállamok biztosítják, hogy ezek előtt akusztikus figyelmeztetés szerepeljen, vagy azonosításukat teljes időtartamuk alatt egy vizuális jelkép jelenítse biztosítsa.

IX. FEJEZET

VÁLASZADÁS JOGA A TELEVÍZIÓS MŰSORSZOLGÁLTATÁSBAN

28. cikk

(1) A tagállamok polgári, közigazgatási vagy büntetőjogi rendszer keretében hozott egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, bármely természetes vagy jogi személy állampolgárságától függetlenül, akinek jogos érdekeit, különösen hírnevét és becsületét egy televíziós programban valótlán tények állításával megsértették, jogot kell, hogy kapjon a válaszadásra vagy egyenértékű jogorvoslatra. A tagállamok biztosítják, hogy a válaszadás vagy egyenértékű jogorvoslathoz fűződő jog tényleges gyakorlását nem gátolják indokolatlan rendelkezések vagy feltételek megszabásával. A választ a megindokolt kérelemtől számított ésszerű időn belül közvetíteni kell egy olyan időpontban és olyan módon, amely megfelel a kérelemmel érintett adásnak.

(2) A válaszadás vagy egyenértékű jogorvoslat jogát egy tagállam joghatósága alá tartozó összes műsorszolgáltató vonatkozásában szükséges biztosítani.

(3) A tagállamok meghozzák azon intézkedéseket, amelyek biztosítják a válaszadás jogát vagy az azzal egyenértékű jogorvoslatok jogát, és meghatározzák az ezek gyakorlására követhető eljárást. Biztosítják különösen, hogy erre megfelelő időtartam álljon rendelkezésre, és hogy az eljárások alkalmasak legyenek arra, hogy a jogokat vagy az egyenértékű jogorvoslatot a más tagállamokban honos letelepedett természetes vagy jogi személyek megfelelően gyakorolhassák.

(4) A válaszadás vagy egyenértékű jogorvoslat jogának gyakorlására irányuló kérelmet vissza lehet utasítani, amennyiben az ilyen válaszadás az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint nem indokolt, illetve ha büntetendő cselekményt eredményezne, vagy a műsorszolgáltatóra polgári jogi felelősséget róna, illetve a közszemérem normáinak megsértésével járna.

(5) Rendelkezni kell olyan eljárásokról, amelyek által biztosított a bírói felülvizsgálat a válaszadási vagy egyenértékű jogorvoslathoz fűződő jog gyakorlásával kapcsolatos viták esetén.

X. FEJEZET

KAPCSOLATTARTÓ BIZOTTSÁG

29. cikk

(1) Kapcsolattartó bizottság alakul a Bizottság égisze alatt. Ez a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak képviselőiből áll. Elnöke a Bizottság egy képviselője, és az ő kezdeményezésére vagy egy tagállami küldöttség kérésére ül össze.

(2) A kapcsolattartó bizottság feladatai a következők:

a) ezen irányelv hatékony végrehajtásának elősegítése, rendszeres konzultáció útján minden olyan gyakorlati problémát illetően, amely ezen irányelv és különösen a 2. cikk alkalmazásából ered, valamint minden más olyan ügyben, amellyel kapcsolatban hasznosnak tartják a véleménycserét;

b) saját kezdeményezésű, illetve a Bizottság által kért véleményalkotás ezen irányelv tagállamok általi alkalmazásáról;

c) véleménycserét biztosító fórumként való működés a tekintetben, hogy milyen ügyek szerepeljenek a jelentésekben, amelyeket a tagállamoknak a 16. cikk (3) bekezdése szerint be kell terjeszteniük és ezek módszertanáról;

d) a Bizottság által a műsorszolgáltató szervezetek, producerek, fogyasztók, gyártók, szolgáltatókat nyújtók és szakszervezetek, valamint a kreatív közösség képviselőivel tartott rendszeres konzultációk eredményeinek megtárgyalása;

e) az audiovizuális médiaszolgáltatásokat érintő szabályozási tevékenységek helyzetéről és fejlődéséről szóló információcseré megkönnyítése a tagállamok és a Bizottság között, figyelembe véve az Unió audiovizuális politikáját, valamint a technológia területén elért fejlődést;

f) minden fejlemény vizsgálata, amely az ágazatban felmerül és amelyről a véleménycsere hasznosnak tűnik.

XI. FEJEZET

A TAGÁLLAMI SZABÁLYOZÓ SZERVEK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

30. cikk

A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy – különösen a hatáskörrel rendelkező független szabályozó szerveiken keresztül – egymás és a Bizottság rendelkezésére bocsássák mindazokat az információkat, amelyek ezen irányelv, különösen a 2., a 3. és a 4. cikk alkalmazásához szükségesek.

XII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Az ezen irányelv által nem szabályozott területeken az irányelv nem befolyásolja a tagállamok távközléssel vagy műsorszolgáltatással kapcsolatos hatályos egyezményekből származó jogait és kötelezettségeit.

32. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

33. cikk

Legkésőbb 2011. december 19-ig és azt követően háromévente a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv alkalmazásáról, és szükség esetén, különösen a jelentést megelőző időszakban bekövetkezett technológiai fejlődésre, az ágazat versenyképességére és a médiatudatosság minden egyes tagállamban elért szintjére figyelemmel további javaslatokat tesz az irányelvnek az audiovizuális médiaszolgáltatások területén tapasztalt fejlődéshez való hozzáigazítására.

Ennek a jelentésnek értékelnie kell a gyermekműsorokat kísérő vagy azokban foglalt televíziós reklámok kérdését is és különösen azt, hogy az ebben az irányelvben foglalt mennyiségi és minőségi szabályok biztosították-e a szükséges védelmi szintet.

34. cikk

Az I. melléklet A. részében meghatározott irányelvekkel módosított 89/552/EGK irányelv hatályát veszti, az I. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

35. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

36. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2010. március 10-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
J. BUZEK

a Tanács részéről
az elnök
D. LÓPEZ GARRIDO

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és egymást követő módosításainak jegyzéke

(lásd a 34. cikket)

89/552/EGK tanácsi irányelv
(HL L 298., 1989.10.17., 23. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 97/36/EK
irányelve
(HL L 202., 1997.7.30., 60. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 2007/65/EK Kizárólag az 1. cikk
irányelve
(HL L 332., 2007.12.18., 27. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők jegyzéke

(lásd a 34. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje
89/552/EGK	1991. október 3.
97/36/EK	1998. december 31.
2007/65/EK	2009. december 19.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 89/552/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk, bevezető fordulat	1. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
1. cikk, a) pont, bevezető fordulat	1. cikk, (1) bekezdés, a) pont, bevezető fordulat
1. cikk, a) pont, első francia bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. alpont
1. cikk, a) pont, második francia bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. alpont
1. cikk, b)–m) pont	1. cikk, (1) bekezdés, b)–m) pont
1. cikk, n) pont, i. alpont, bevezető fordulat	1. cikk, (1) bekezdés, n) pont, bevezető fordulat
1. cikk, n) pont, i. alpont, első francia bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés, n) pont, i. alpont
1. cikk, n) pont, i. alpont, második francia bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés, n) pont, ii. alpont
1. cikk, n) pont, i. alpont, harmadik francia bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés, n) pont, iii. alpont
1. cikk, n) pont, i. alpont, negyedik francia bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés
1. cikk, n) pont, ii. alpont, bevezető fordulat	1. cikk, (3) bekezdés, bevezető fordulat
1. cikk, n) pont, ii. alpont, első francia bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés, i. alpont
1. cikk, n) pont, ii. alpont, második francia bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés, ii. alpont
1. cikk, n) pont, ii. alpont, harmadik francia bekezdés	1. cikk, (3) bekezdés, iii. alpont
1. cikk, n) pont, iii. alpont	1. cikk, (4) bekezdés
2. cikk	2. cikk
2a. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	3. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
2a. cikk, (4) bekezdés, bevezető fordulat	3. cikk, (4) bekezdés, bevezető fordulat
2a. cikk, (4) bekezdés, a) pont	3. cikk, (4) bekezdés, a) pont
2a. cikk, (4)(b), bevezető fordulat	3. cikk, (4) bekezdés, b) pont, bevezető fordulat
2a. cikk, (4)(b), első francia bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés, b) pont, i. alpont
2a. cikk, (4)(b), második francia bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés, b) pont, ii. alpont
2a.cikk, (5) és (6) bekezdés	3. cikk, (5) és (6) bekezdés
3. cikk	4. cikk
3a.cikk	5. cikk
3b.cikk	6. cikk
3c. cikk	7. cikk
3d. cikk	8. cikk
3e. cikk	9. cikk
3f. cikk	10. cikk
3g. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
3g. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető fordulat	11. cikk, (3) bekezdés, bevezető fordulat
3g. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, első francia bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont
3g. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, második francia bekezdés	11. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont
3g. cikk, (2) bekezdés, második, harmadik és negyedik albekezdés	11. cikk, (3) bekezdés, második, harmadik és negyedik albekezdés

A 89/552/EGK irányelv	Ez az irányelv
3g. cikk, (3) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés
3g. cikk, (4) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
3h. cikk	12. cikk
3i. cikk	13. cikk
3j. cikk	14. cikk
3k. cikk	15. cikk
4. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	16. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
4. cikk, (4) bekezdés	—
5. cikk	17. cikk
9. cikk	18. cikk
10. cikk	19. cikk
11. cikk	20. cikk
14. cikk	21. cikk
15. cikk	22. cikk
18. cikk	23. cikk
18a. cikk	24. cikk
19. cikk	25. cikk
20. cikk	26. cikk
22. cikk	27. cikk
23. cikk	28. cikk
23a.cikk	29. cikk
23b.cikk	30. cikk
24. cikk	31. cikk
—	32. cikk
26. cikk	33. cikk
—	34. cikk
—	35. cikk
27. cikk	36. cikk
—	I. melléklet
—	II. melléklet